

Dziennik Urzędowy L 160

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

18 czerwca 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2011/349/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się w szczególności do współpracy sądowej w sprawach karnych i współpracy policji 1

Protokół między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen 3

2011/350/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób 19

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Protokół między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen	21
2011/351/UE:	
★ Decyzja Rady z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia Protokołu między Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii	37
Protokół między Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii	39
★ Powiadomienie o wejściu w życie Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen	50
★ Powiadomienie o wejściu w życie Protokołu między Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego do rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii	50
★ Powiadomienie o wejściu w życie, między Wspólnotą Europejską a Księstwem Liechtensteinu, Protokołu między Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego do rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii	51
ROZPORZĄDZENIA	
★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 583/2011 z dnia 9 czerwca 2011 r. zmieniające wykazy postępowań upadłościowych i likwidacyjnych oraz wykaz zarządców zawarte w załącznikach A, B i C do rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego oraz ujednolicające załączniki A, B i C do tego rozporządzenia	52

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 7 marca 2011 r.

w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się w szczególności do współpracy sądowej w sprawach karnych i współpracy policji

(2011/349/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

(2) Zgodnie z decyzjami Rady 2008/261/WE ⁽¹⁾ i 2008/262/WSiSW ⁽²⁾ oraz z zastrzeżeniem zawarcia protokołu w późniejszym terminie protokół ten został podpisany w imieniu Unii Europejskiej w dniu 28 lutego 2008 r.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16, art. 79 ust. 2 lit. c), art. 82 ust. 1 lit. b) i d), art. 87 ust. 2 i 3, art. 89 i 114, w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

(3) W wyniku wejścia w życie w dniu 1 grudnia 2009 r. Traktatu z Lizbony Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym.

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

(4) Protokół powinien zostać zatwierdzony.

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

(5) W przypadku przepisów rozwijających dorobek Schengen, wchodzących w zakres części trzeciej tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, celowe

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy upoważnienia otrzymanego w dniu 27 lutego 2006 r. prezydencja, wspierana przez Komisję, przeprowadziła negocjacje z Księstwem Liechtensteinu i Konfederacją Szwajcarską w sprawie Protokołu w sprawie przystąpienia Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2008/261/WE z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej i tymczasowego stosowania niektórych postanowień Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2008/262/WSiSW z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i tymczasowego stosowania niektórych postanowień Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 5).

jest, aby decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁾ miała odpowiednie zastosowanie w stosunkach z Liechtensteinem.

- (6) Niniejsza decyzja ma zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z art. 5 ust. 1 Protokołu w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, który do protokołu jest załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz z art. 8 ust. 2 decyzji Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącej wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽²⁾.
- (7) Niniejsza decyzja ma zastosowanie do Irlandii zgodnie z art. 5 ust. 1 Protokołu w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, który do protokołu jest załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz z art. 6 ust. 2 decyzji Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącej wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽³⁾.
- (8) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska Danii na mocy Protokołu w sprawie stanowiska Danii, który jest załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej Protokół między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen oraz powiązane z nim dokumenty.

Teksty Protokołu oraz powiązanych z nim dokumentów są dołączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do obszarów objętych przepisami wymienionymi w art. 2 ust. 1 i 2 protokołu oraz do ich rozwinęcia w zakresie, w jakim przepisy te są wymienione w decyzjach 2000/365/WE i 2002/192/WE.

Artykuł 3

Przepisy art. 1–4 decyzji 1999/437/WE stosuje się odpowiednio do włączenia Liechtensteinu we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

Artykuł 4

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby uprawnionej do złożenia w imieniu Unii Europejskiej dokumentu zatwierdzającego, o którym mowa w art. 9 protokołu, w celu wyrażenia zgody Unii Europejskiej na związanie się postanowieniami protokołu, oraz do złożenia następującej notyfikacji:

„W następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r., Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym i od tej daty wykonuje wszelkie prawa i obowiązki Wspólnoty Europejskiej. W związku z tym odniesienia w protokole oraz w umowie do »Wspólnoty Europejskiej« należy traktować, w stosownych przypadkach, jako odniesienia do »Unii Europejskiej«.”.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 marca 2011 r.

W imieniu Rady

CZOMBA S.

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽³⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

PROTOKÓŁ

między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen

UNIA EUROPEJSKA

oraz

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

oraz

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA

oraz

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU,

zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC umowę podpisaną dnia 26 października 2004 r. między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącą włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁾ („umowa włączająca”),

PRZYPOMINAJĄC, że jej art. 16 przewiduje możliwość przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do umowy włączającej w drodze podpisania protokołu,

UWZGLĘDNIAJĄC położenie geograficzne Księstwa Liechtensteinu,

BIORĄC POD UWAGĘ bliskie stosunki między Księstwem Liechtensteinu i Konfederacją Szwajcarską, które wyrażono, tworząc obszar bez kontroli na granicach wewnętrznych między Księstwem Liechtensteinu i Konfederacją Szwajcarską,

UWZGLĘDNIAJĄC pragnienie utrzymania i ustanowienia obszaru bez kontroli granicznych ze wszystkimi państwami Schengen, a zatem przystąpienia do dorobku Schengen, wyrażone przez Księstwo Liechtensteinu,

MAJĄC NA UWADZE, że umowa zawarta w dniu 18 maja 1999 r. przez Radę Unii Europejskiej oraz Republikę Islandii i Królestwo Norwegii ⁽²⁾ dotyczyła włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen,

MAJĄC NA UWADZE, że pożądanym jest, aby Księstwo Liechtensteinu zostało włączone na takich samych zasadach jak Islandia, Norwegia i Szwajcaria we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen,

MAJĄC NA UWADZE, że między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu powinien zostać zawarty protokół określający prawa i obowiązki Liechtensteinu podobne do tych, jakie zostały uzgodnione między Radą Unii Europejskiej, z jednej strony, a Islandią i Norwegią oraz Szwajcarią, z drugiej strony,

MAJĄC NA UWADZE, że postanowienia tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz akty przyjęte na podstawie tego tytułu nie mają zastosowania do Królestwa Danii zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz fakt, że decyzje mające na celu rozwój dorobku Schengen na podstawie tego tytułu, które Dania przeniosła do swojego prawa krajowego, mogą tworzyć zobowiązania wyłącznie z tytułu prawa międzynarodowego między Danią a pozostałymi państwami członkowskimi,

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

MAJĄC NA UWADZE, że Irlandia, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uczestniczą w stosowaniu niektórych przepisów dorobku Schengen, zgodnie z decyzjami podjętymi na podstawie Protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁽¹⁾,

MAJĄC NA UWADZE konieczność zapewnienia stosowania dorobku Schengen przez państwa, które Unia Europejska włączyła we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, również w ich wzajemnych stosunkach,

MAJĄC NA UWADZE, że właściwe funkcjonowanie dorobku Schengen wymaga jednoczesnego stosowania niniejszego protokołu oraz umów między różnymi stronami włączonymi we wprowadzanie w życie i rozwijanie dorobku Schengen lub uczestniczącymi w jego wprowadzaniu w życie i rozwijaniu, regulującymi ich wzajemne stosunki,

UWZGLĘDNIAJĄC protokół o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącą kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii⁽²⁾,

MAJĄC NA UWADZE związek między dorobkiem Schengen a dorobkiem wspólnotowym dotyczący ustanawiania kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w jednym z państw członkowskich oraz tworzenia systemu „Eurodac”,

MAJĄC NA UWADZE, że związek ten wymaga jednoczesnego stosowania dorobku Schengen i dorobku wspólnotowego dotyczącego ustanawiania kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w jednym z państw członkowskich oraz tworzenia systemu „Eurodac”,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 16 Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen („umowa włączająca”) Księstwo Liechtensteinu (zwane dalej „Liechtensteinem”) przystępuje do umowy włączającej zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym protokole.

Fakt przystąpienia skutkuje powstaniem wzajemnych praw i obowiązków między Umawiającymi się Stronami, zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w niniejszym protokole.

Artykuł 2

1. Przepisy dorobku Schengen wymienione w załączniku A i załączniku B do umowy włączającej mające zastosowanie do państw członkowskich Unii Europejskiej są wprowadzane w życie i stosowane przez Liechtenstein zgodnie z warunkami przewidzianymi w tych załącznikach.

2. Ponadto Liechtenstein wprowadza w życie i stosuje akty Unii Europejskiej i Wspólnoty Europejskiej wymienione w załączniku do niniejszego protokołu, które zastąpiły lub rozwinęły przepisy dorobku Schengen.

3. Nie naruszając postanowień art. 5, Liechtenstein przyjmuje, wprowadza w życie i stosuje również przepisy i środki

przyjęte przez Unię Europejską i Wspólnotę Europejską zmieniające lub rozwijające przepisy dorobku Schengen, w odniesieniu do których zastosowano procedury określone w umowie włączającej, w powiązaniu z niniejszym protokołem.

Artykuł 3

Prawa i obowiązki określone w art. 3 ust. 1–4, art. 4–6, art. 8–10, art. 11 ust. 2, 3 i 4 oraz art. 13 umowy włączającej stosują się do Liechtensteinu.

Artykuł 4

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w art. 3 umowy włączającej przewodnictwo we Wspólnym Komitecie na szczeblu ekspertów sprawuje przedstawiciel Unii Europejskiej. Na szczeblu wyższych urzędników i ministrów przewodnictwo we Wspólnym Komitecie jest sprawowane przemiennie przez okres sześciu miesięcy odpowiednio przez przedstawiciela Unii Europejskiej i rządu Liechtensteinu lub Szwajcarii.

Artykuł 5

1. Przyjmowanie nowych aktów lub środków związanych z zagadnieniami, o których mowa w art. 2, jest zastrzeżone dla właściwych instytucji Unii Europejskiej. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 niniejszego artykułu takie akty lub środki wchodzą w życie jednocześnie w Unii Europejskiej, Wspólnocie Europejskiej i jej odpowiednich państwach członkowskich oraz w Liechtensteinie, o ile akty te lub środki wyraźnie nie stanowią inaczej. W tym kontekście w należyty sposób uwzględnia się okres czasu wskazany przez Liechtenstein na forum Wspólnego Komitetu jako konieczny do wypełnienia wymogów konstytucyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20 i Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43, odpowiednio.

⁽²⁾ Zob. s. 39 niniejszego Dziennika Urzędowego.

2. a) Rada Unii Europejskiej, („Rada”), bezzwłocznie powiadamia Liechtenstein o przyjęciu aktów i środków, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do których zastosowano procedury określone w niniejszym protokole. Liechtenstein podejmuje decyzję w sprawie przyjęcia ich treści oraz ich wdrożenia do wewnętrznego porządku prawnego. Następnie w terminie 30 dni od przyjęcia danych aktów lub środków notyfikuje o swojej decyzji Radę i Komisję Wspólnot Europejskich („Komisję”).

b) Jeśli treść powyższych aktów lub środków może stać się wiążąca dla Liechtensteinu dopiero po spełnieniu wymogów konstytucyjnych, Liechtenstein informuje o tym Radę i Komisję w momencie notyfikacji. Liechtenstein bezzwłocznie i na piśmie informuje Radę i Komisję o spełnieniu wszystkich wymogów konstytucyjnych. W przypadku gdy referendum nie jest wymagane, notyfikacja ma miejsce najpóźniej 30 dni po upływie terminu przeprowadzenia referendum. Jeśli referendum jest wymagane, Liechtensteinowi przysługują 18 miesięcy na dokonanie notyfikacji, licząc od daty otrzymania zawiadomienia od Rady. Od daty ustalonej dla wejścia w życie aktu lub środka dotyczącego Liechtensteinu i do czasu złożenia notyfikacji o spełnieniu wymogów konstytucyjnych, w miarę możliwości, Liechtenstein stosuje na zasadach tymczasowych dany akt lub środek.

Jeśli Liechtenstein nie może stosować na zasadach tymczasowych danego aktu lub środka, a ten stan rzeczy powoduje trudności zakłócające współpracę w ramach Schengen, sytuację bada Wspólny Komitet. Unia Europejska i Wspólnota Europejska mogą podjąć względem Liechtensteinu środki proporcjonalne i odpowiednie dla zapewnienia sprawnej współpracy w ramach Schengen.

3. Przyjęcie przez Liechtenstein aktów i środków, o których mowa w ust. 2, powoduje powstanie praw i obowiązków między Liechtensteinem, z jednej strony, a także Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi – w stopniu, w jakim te akty i środki są dla nich wiążące – oraz Szwajcarią, z drugiej strony.

4. W przypadku gdy:

a) Liechtenstein dokona notyfikacji o swojej decyzji o odrzuceniu treści aktu lub środka, o którym mowa w ust. 2 i do którego zastosowano procedury przewidziane w niniejszym protokole; lub

b) Liechtenstein nie dokona notyfikacji w terminie 30 dni, o którym mowa w ust. 2 lit. a) lub ust. 5 lit. a); lub

c) Liechtenstein nie dokona notyfikacji najpóźniej 30 dni po upływie terminu przeprowadzenia referendum lub, w przypadku referendum, w terminie 18 miesięcy,

o którym mowa w ust. 2 lit. b), lub nie zapewni tymczasowego stosowania przepisów tych aktów lub środków, o czym mowa w tym samym ustępie, od daty ustalonej dla wejścia w życie aktu lub środka;

niniejszy protokół zostanie uznany za rozwiązany, chyba że Wspólny Komitet, po uważnej analizie środków dotyczących dalszego stosowania protokołu, zadecyduje inaczej w terminie 90 dni. Rozwiązanie niniejszego protokołu staje się skuteczne trzy miesiące po upływie terminu 90 dni.

5. a) Jeśli skutkiem nowego aktu lub środka jest brak dalszych uprawnień państw członkowskich do przedkładania, na warunkach określonych w art. 51 Konwencji wykonawczej do Układu Schengen⁽¹⁾, wniosków w sprawie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych lub uznania nakazu rewizji lub zajęcia dowodów pochodzących z innego państwa członkowskiego, Liechtenstein może w terminie trzydziestu dni, o którym mowa w ust. 2 lit. a), powiadomić Radę i Komisję o nieprzyjęciu lub niewdrażaniu tych przepisów do swojego wewnętrznego porządku prawnego, o ile chodzi o wnioski o rewizję lub zajęcie lub nakazy rewizji lub zajęcia w odniesieniu do dochodzeń lub ścigania wykroczeń w zakresie podatków bezpośrednich, które, jeśli zostałyby popełnione na terytorium Liechtensteinu, nie byłyby zagrożone karą pozbawienia wolności według prawa Liechtensteinu. W takim przypadku w przeciwności do postanowień ust. 4 protokół nie ulega rozwiązaniu.

b) Na wniosek jednego z członków Wspólny Komitet zbiera się najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy od daty złożenia wniosku i, biorąc pod uwagę sytuację międzynarodową, analizuje sytuację wynikającą z notyfikacji dokonanej zgodnie z lit. a).

W chwili, gdy Wspólny Komitet osiągnie na zasadzie jednoznaczności porozumienie, zgodnie z którym Liechtenstein przyjmuje i w pełni wdraża odpowiednie przepisy nowego aktu lub środka, zastosowanie mają postanowienia ust. 2 lit. b) oraz ust. 3 i 4. Informacje, o których mowa w pierwszym zdaniu ust. 2 lit. b), przekazuje się w terminie 30 dni od momentu osiągnięcia porozumienia w ramach Wspólnego Komitetu.

Artykuł 6

Wypełniając swoje obowiązki w odniesieniu do systemu informacyjnego Schengen i systemu informacji wizowej, Liechtenstein może korzystać z infrastruktury technicznej Szwajcarii w celu dostępu do tych systemów.

⁽¹⁾ Konwencja wykonawcza do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19).

Artykuł 7

Liechtenstein wpłaca do budżetu ogólnego Unii Europejskiej składkę roczną przeznaczoną na koszty administracyjne związane ze stosowaniem niniejszego protokołu, wynoszącą 0,071 % kwoty w wysokości 8 100 000 EUR, z zastrzeżeniem dokonania rocznej korekty w celu odzwierciedlenia inflacji w Unii Europejskiej.

Artykuł 8

1. Niniejszy protokół nie ma wpływu na Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ani na żadną inną umowę zawartą między Wspólnotą Europejską i Liechtensteinem.

2. Protokół nie ma wpływu na umowy, którymi związany jest Liechtenstein, z jednej strony, i co najmniej jedno państwo członkowskie, z drugiej strony, o ile są one z nim zgodne. W przypadku niezgodności pierwszeństwo mają postanowienia protokołu.

3. Niniejszy protokół nie ma żadnego wpływu na przyszłe umowy zawarte przez Wspólnotę Europejską z Liechtensteinem ani umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, i Liechtensteinem, z drugiej strony, ani umowy zawarte na podstawie art. 24 i 38 Traktatu o Unii Europejskiej.

4. Niniejszy protokół nie ma wpływu na umowy między Liechtensteinem i Szwajcarią, o ile są one z nim zgodne. W przypadku niezgodności z takimi umowami pierwszeństwo mają postanowienia protokołu.

Artykuł 9

1. Niniejszy protokół wchodzi w życie w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym Sekretarz Generalny Rady, występujący w charakterze depozytariusza, stwierdzi, że wszystkie warunki formalne dotyczące wyrażenia przez strony niniejszego protokołu, lub w ich imieniu, zgody na związanie się postanowieniami niniejszego protokołu, zostały spełnione.

2. Artykuł 1, 4 i art. 5 ust. 2 lit. a) zdanie pierwsze niniejszego protokołu, a także prawa i obowiązki określone w art. 3 ust. 1–4, art. 4–6 umowy włączającej obowiązują Liechtenstein tymczasowo od daty podpisania niniejszego protokołu.

3. W przypadku aktów i środków przyjętych po podpisaniu niniejszego protokołu, ale przed jego wejściem w życie, termin 30 dni, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) zdanie ostatnie, zaczyna biec od daty wejścia w życie niniejszego protokołu.

Artykuł 10

1. Przepisy, o których mowa w art. 2, są stosowane przez Liechtenstein w terminie, który zostanie ustalony przez Radę, stanowiącą na zasadzie jednomyślności jej członków, reprezen-

tujących rządy tych państw członkowskich, które stosują wszystkie przepisy, o których mowa w art. 2, po zasięgnięciu opinii Wspólnego Komitetu i po upewnieniu się, że Liechtenstein spełnił warunki wstępne dotyczące wprowadzenia w życie odpowiednich przepisów.

Członkowie Rady reprezentujący odpowiednio rządy Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uczestniczą w podejmowaniu takiej decyzji w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy przepisów dorobku Schengen oraz aktów na nim opartych lub w inny sposób z nim związanych, w których stosowaniu państwa te uczestniczą.

Członkowie Rady reprezentujący rządy państw członkowskich, do których zgodnie z Traktatem o przystąpieniu zastosowanie ma tylko część przepisów, o których mowa w art. 2, uczestniczą w podejmowaniu takiej decyzji, o ile jest ona związana z przepisami dorobku Schengen, które mają już do odpowiednich państw członkowskich zastosowanie.

2. Stosowanie przepisów, o których mowa w ust. 1, stwarza prawa i obowiązki między Szwajcarią i Liechtensteinem, a także równoległe między Liechtensteinem i – tam gdzie właściwe – Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi, o ile są one związane tymi przepisami.

3. Niniejszy protokół stosuje się wyłącznie wtedy, gdy zaczną obowiązywać również umowy które muszą zostać zawarte przez Liechtenstein i są wymienione w art. 13 umowy włączającej.

4. Ponadto niniejszy protokół stosuje się wyłącznie wtedy, gdy zacznie obowiązywać również Protokół między Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii.

Artykuł 11

1. Niniejszy protokół może zostać wypowiedziany przez Liechtenstein lub Szwajcarię, lub na mocy decyzji Rady, stanowiącej na zasadzie jednomyślności jej członków. O wypowiedzeniu zawiadamia się depozytariusza i staje się ono skuteczne sześć miesięcy po notyfikacji.

2. W przypadku wypowiedzenia przez Szwajcarię niniejszego protokołu albo umowy włączającej lub wypowiedzenia Szwajcarii umowy włączającej umowa włączająca i niniejszy

protokół nadal obowiązują w stosunkach między Unią Europejską i Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Liechtensteinem, z drugiej strony. W takim przypadku decyzję w sprawie koniecznych środków podejmuje Rada po zasięgnięciu opinii Liechtensteinu. Środki te będą jednak wiążące dla Liechtensteinu wyłącznie w przypadku ich przyjęcia przez Liechtenstein.

3. Niniejszy protokół uważa się za rozwiązany, jeśli Liechtenstein rozwiąże jedną z zawartych przez siebie umów, o których mowa w art. 13 umowy włączającej, lub protokół, o którym mowa w art. 10 ust. 4.

Artykuł 12

Niniejszy protokół sporządzono w trzech egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Na dowód czego niżej wymienieni pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszym protokołem.

Съставено в Брюксел на двадесет и осми февруари две хиляди и осма година.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de febrero de dos mil ocho.

V Bruselu dne dvacátého osmého února dva tisíce osm.

Udfærdiget i Bruxelles den otteogtyvende februar to tusind og otte.

Geschehen zu Brüssel am achtundzwanzigsten Februar zweitausendacht.

Kahe tuhande kaheksanda aasta veebruarikuu kahekümne kaheksandal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι οκτώ Φεβρουαρίου δύο χιλιάδες οκτώ.

Done at Brussels on the twenty-eighth day of February in the year two thousand and eight.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit février deux mille huit.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto febbraio duemilaotto.

Briselē, divtūkstoš astotā gada divdesmit astotajā februārī.

Priimta du tūkstančiai aštuntų metų vasario dvidešimt aštuntą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-nyolcadik év február huszonnyolcadik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tmienja u għoxrin jum ta' Frar tas-sena elfejn u tmienja.

Gedaan te Brussel, de achtentwintigste februari tweeduizend acht.

Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego ósmego lutego roku dwa tysiące ósmego.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Fevereiro de dois mil e oito.

Înceiat la Bruxelles, la douăzeci și opt februarie în anul două mii opt.

V Bruseli dňa dvadsiateho ôsmeho februára dvetisícosem.

V Bruslju, dne osemindvajsetega februarja leta dva tisoč osem.

Tehty Brysselissä kahdentenkymmenentenäkahdeksantena päivänä helmikuuta vuonna kaksituhattakahdeksan.

Som skedde i Bryssel den tjugoåttonde februari tjugohundraåtta.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 За Европската унија
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 På Europeiska unionens vägnar

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 За Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

За Конфедерация Швейцария
 Por la Confederación Suiza
 Za Švýcarskou konfederaci
 For Det Schweiziske Forbund
 Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
 Šveitsi Konföderatsiooni nimel
 Για την Ελβετική Συνομοσπονδία
 For the Swiss Confederation
 Pour la Confédération Suisse
 Per la Confederazione svizzera
 Šveices Konfederācijas vārdā
 Šveicarijos Konfederacijos vardu
 A Svájc Államszövetség részéről
 Ghall-Konfederazzjoni Žvizzera
 Voor de Zwitserse Bondsstaat
 W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej
 Pela Confederação Suíça
 Pentru Confederația Elvețiană
 Za Švajčiarskou konfederáciu
 Za Švicarsko konfederacijo
 Sveitsin valaliiton puolesta
 För Schweiziska edsförbundet

За Княжество Лихтенщайн
 Por el Principado de Liechtenstein
 Za Lichtenštejnské knížectví
 For Fyrstendømmet Liechtenstein
 Für das Fürstentum Liechtenstein
 Liechtensteini Vürstiriigi nimel
 Για το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν
 For the Principality of Liechtenstein
 Pour la Principauté de Liechtenstein
 Per il Principato del Liechtenstein
 Lihtenšteinas Firstistes vārdā
 Lichtenšteino Kunigaikštystės vardu
 A Liechtensteini Hercegség részéről
 Ghall-Principat ta' Liechtenstein
 Voor het Vorstendom Liechtenstein
 W imieniu Księstwa Liechtensteinu
 Pelo Principado do Liechtenstein
 Pentru Principatul Liechtenstein
 Za Lichtenštajnské kniežatstvo
 Za Kneževino Lihtenštajn
 Liechtensteinin ruhtinaskunnan puolesta
 För Furstendömet Liechtenstein

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do Protokołu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen

Przepisy, o których mowa w art. 2 ust. 2, które mają mieć zastosowanie do Liechtensteinu od daty określonej przez Radę zgodnie z art. 10:

- rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1),
- rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385 z 29.12.2004, s. 1); decyzja Komisji z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiająca specyfikacje techniczne dla norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (C(2005) 409 wersja ostateczna) oraz decyzja Komisji z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiająca specyfikacje techniczne dla norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (C(2006) 2909 wersja ostateczna),
- decyzja Rady 2005/211/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. dotycząca wprowadzenia kilku nowych funkcji do systemu informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem (Dz.U. L 68 z 15.3.2005, s. 44),
- decyzja Rady 2005/719/WSiSW z dnia 12 października 2005 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów decyzji 2005/211/WSiSW dotyczącej wprowadzenia kilku nowych funkcji do systemu informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem (Dz.U. L 271 z 15.10.2005, s. 54),
- decyzja Rady 2005/727/WSiSW z dnia 12 października 2005 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów decyzji 2005/211/WSiSW dotyczącej wprowadzenia kilku nowych funkcji do systemu informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem (Dz.U. L 273 z 19.10.2005, s. 25),
- decyzja Rady 2006/228/WSiSW z dnia 9 marca 2006 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów decyzji 2005/211/WSiSW dotyczącej wprowadzenia kilku nowych funkcji do systemu informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem (Dz.U. L 81 z 18.3.2006, s. 45),
- decyzja Rady 2006/229/WSiSW z dnia 9 marca 2006 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów decyzji 2005/211/WSiSW dotyczącej wprowadzenia kilku nowych funkcji do systemu informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem (Dz.U. L 81 z 18.3.2006, s. 46),
- decyzja Rady 2006/631/WSiSW z dnia 24 lipca 2006 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów decyzji 2005/211/WSiSW dotyczącej wprowadzenia kilku nowych funkcji do Systemu Informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem (Dz.U. L 256 z 20.9.2006, s. 18),
- decyzja Rady 2005/267/WE z dnia 16 marca 2005 r. ustanawiająca bezpieczną internetową sieć informowania i koordynacji dla służb imigracyjnych państw członkowskich (Dz.U. L 83 z 1.4.2005, s. 48),
- decyzja Komisji z dnia 15 grudnia 2005 r. ustanawiająca szczegółowe przepisy wykonawcze dla decyzji Rady z dnia 16 marca 2005 r. ustanawiającej bezpieczną internetową sieć informowania i koordynacji dla służb imigracyjnych państw członkowskich (C(2005) 5159 wersja ostateczna),
- rozporządzenie Rady (WE) nr 851/2005 z dnia 2 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu w odniesieniu do mechanizmu wzajemności (Dz.U. L 141 z 4.6.2005, s. 3),
- decyzja Rady 2005/451/WSiSW z dnia 13 czerwca 2005 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 871/2004 dotyczącego wprowadzenia kilku nowych funkcji do systemu informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem (Dz.U. L 158 z 21.6.2005, s. 26),
- rozporządzenie (WE) nr 1160/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. zmieniające Konwencję wykonawczą do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, w zakresie dostępu służb odpowiedzialnych w państwach członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów do systemu informacyjnego Schengen (Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 18),
- zalecenie 2005/761/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w celu ułatwienia wydawania przez państwa członkowskie jednolitych wiz krótkoterminowych dla naukowców z państw trzecich podróżujących w ramach Wspólnoty w celu prowadzenia badań naukowych (Dz.U. L 289 z 3.11.2005, s. 23),

- decyzja Komisji 2005/687/WE z dnia 29 września 2005 r. w sprawie formatu sprawozdania z działalności sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji oraz na temat sytuacji w państwie przyjmującym w kwestiach dotyczących nielegalnej imigracji (Dz.U. L 264 z 8.10.2005, s. 8),
- decyzja Rady 2005/728/WSiSW z dnia 12 października 2005 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 871/2004 dotyczącego wprowadzenia kilku nowych funkcji do systemu informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem (Dz.U. L 273 z 19.10.2005, s. 26),
- rozporządzenie (WE) nr 2046/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. dotyczące środków przewidzianych w celu uproszczenia procedur składania wniosków wizowych i wydawania wiz dla członków rodziny olimpijskiej biorących udział w Zimowych Igrzyskach Olimpijskich lub Paraolimpijskich w Turynie w 2006 r. (Dz.U. L 334 z 20.12.2005, s. 1),
- rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1),
- decyzja Rady 2006/440/WE z dnia 1 czerwca 2006 r. zmieniająca załącznik 12 Wspólnych instrukcji konsularnych i załącznik 14a Wspólnego podręcznika w sprawie pobieranych opłat odpowiadających kosztom administracyjnym rozpatrywania wniosków wizowych (Dz.U. L 175 z 29.6.2006, s. 77),
- decyzja Rady 2006/628/WE z dnia 24 lipca 2006 r. ustalająca datę stosowania art. 1 ust. 4 i 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 871/2004 dotyczącego wprowadzenia niektórych nowych funkcji systemu informacyjnego Schengen, włączając walkę z terroryzmem (Dz.U. L 256 z 20.9.2006, s. 15),
- decyzja Komisji 2006/648/WE z dnia 22 września 2006 r. ustanawiająca specyfikacje techniczne dotyczące norm przyjętych dla cech biometrycznych na potrzeby rozwoju wizowego systemu informacyjnego (Dz.U. L 267 z 27.9.2006, s. 41),
- sprostowanie do decyzji Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) (Dz.U. L 271 z 30.9.2006, s. 85),
- decyzja Komisji 2006/757/WE z dnia 22 września 2006 r. w sprawie zmiany podręcznika Sirene (Dz.U. L 317 z 16.11.2006, s. 41),
- decyzja Komisji 2006/758/WE z dnia 22 września 2006 r. w sprawie zmiany podręcznika Sirene (Dz.U. L 317 z 16.11.2006, s. 41),
- decyzja Rady 2006/684/WE z dnia 5 października 2006 r. zmieniająca załącznik 2 wykaz A Wspólnych Instrukcji Konsularnych w zakresie obowiązku wizowego dla posiadaczy indonezyjskich paszportów dyplomatycznych i służbowych (Dz.U. L 280 z 12.10.2006, s. 29),
- decyzja Komisji 2006/752/WE z dnia 3 listopada 2006 r. ustanawiająca lokalizację Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) w fazie jego rozwoju (Dz.U. L 305 z 4.11.2006, s. 13),
- zalecenie Komisji z 6 listopada 2006 r. ustanawiające wspólny „Przewodnik praktyczny dla Straży Granicznej (Przewodnik Schengen)” dla właściwych organów państw członkowskich dokonujących kontroli granicznej na osobach (C(2006) 5186 wersja ostateczna),
- decyzja ramowa Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 89 oraz sprostowanie opublikowane w Dz.U. L 75 z 15.3.2007, s. 26),
- rozporządzenie (WE) nr 1986/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dostępu służb odpowiedzialnych w państwach członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów do Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 1),
- rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4),
- rozporządzenie (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniające postanowienia Konwencji z Schengen (Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 1. Wersja poprawiona w Dz.U. L 29 z 3.2.2007, s. 3),
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1932/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 23. Wersja poprawiona w Dz.U. L 29 z 3.2.2007, s. 10),
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1988/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2424/2001 w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 411 z 30.12.2006, s. 1. Wersja poprawiona w Dz.U. L 27 z 2.2.2007, s. 3),

- decyzja Rady 2006/1007/WSiSW z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniająca decyzję 2001/886/WSiSW w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 411 z 30.12.2006, s. 78. Wersja poprawiona w Dz.U. L 27 z 2.2.2007, s. 43),
 - decyzja Komisji (2007/170/WE) z dnia 16 marca 2007 r. ustanawiająca wymogi sieciowe dla Systemu Informacyjnego Schengen II (1. filar) (Dz.U. L 79 z 20.3.2007, s. 20),
 - decyzja Komisji (2007/171/WE) z dnia 16 marca 2007 r. ustanawiająca wymogi sieciowe dla Systemu Informacyjnego Schengen II (3. filar) (Dz.U. L 79 z 20.3.2007, s. 29),
 - decyzja nr 574/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiająca Fundusz Granic Zewnętrznych na lata 2007–2013 jako część programu ogólnego Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi (Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 22),
 - decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63),
 - decyzja Rady 2007/472/WE z dnia 25 czerwca 2007 r. zmieniająca decyzję komitetu wykonawczego, ustanowionego na mocy konwencji Schengen z 1990 r., zmieniającą rozporządzenie finansowe w sprawie wydatków instalacyjnych i operacyjnych w celu technicznego wsparcia działania systemu informacyjnego Schengen (C.SIS) (Dz.U. L 179 z 7.7.2007, s. 50),
 - rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 w odniesieniu do tego mechanizmu i określające uprawnienia i zadania zaproszonych funkcjonariuszy (Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 30),
 - decyzja Rady 2007/519/WE z dnia 16 lipca 2007 r. w sprawie zmiany części 2 sieci konsultacji Schengen (specyfikacje techniczne) (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, s. 26),
 - decyzja Komisji 2007/599/WE z dnia 27 sierpnia 2007 r. w sprawie wykonania decyzji nr 574/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przyjęcia wytycznych strategicznych na lata 2007–2013 (Dz.U. L 233 z 5.9.2007, s. 3),
 - decyzja Rady 2007/866/WE z dnia 6 grudnia 2007 r. w sprawie zmiany części 1 sieci konsultacji Schengen (specyfikacje techniczne) (Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 92).
-

AKT KOŃCOWY

Pełnomocnicy

UNII EUROPEJSKIEJ

i

WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

i

KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ

i

KSIĘSTWA LIECHTENSTEINU,

zwani dalej „Umawiającymi się Stronami”,

na spotkaniu w Brukseli dnia dwudziestego ósmego lutego roku dwa tysiące ósmego w celu podpisania Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, przyjęli następujący protokół.

Pełnomocnicy Umawiających się Stron odnotowali deklaracje wymienione poniżej i załączone do Aktu końcowego:

- Wspólna deklaracja Umawiających się Stron w sprawie Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej,
- Wspólna deklaracja Umawiających się Stron w sprawie art. 23 ust. 7 Konwencji z dnia 29 maja 2000 r. o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- Deklaracja Wspólnoty Europejskiej i Liechtensteinu dotycząca spraw zewnętrznych,
- Deklaracja Liechtensteinu w sprawie wzajemnej pomocy w sprawach karnych,
- Deklaracja Liechtensteinu w sprawie art. 5 ust. 2 lit. b),
- Deklaracja Liechtensteinu w sprawie stosowania europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych oraz Europejskiej konwencji o ekstradycji,
- Deklaracja Wspólnoty Europejskiej w sprawie Funduszu Granic Zewnętrznych na lata 2007–2013,
- Deklaracja Komisji Europejskiej w sprawie przekazywania wniosków,
- Wspólna deklaracja w sprawie wspólnych obrad.

⁽¹⁾ Dz.U C 197 z 12.7.2000, s. 1.

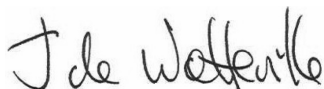
За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 За Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 På Europeiska unionens vägnar

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 За Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

За Конфедерация Швейцария
 Por la Confederación Suiza
 За Švýcarskou konfederaci
 For Det Schweiziske Forbund
 Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
 Šveitsi Konföderatsiooni nimel
 Για την Ελβετική Συνομοσπονδία
 For the Swiss Confederation
 Pour la Confédération suisse
 Per la Confederazione svizzera
 Šveices Konfederācijas vārdā
 Šveicarijos Konfederācijas vardu
 A Svájci Államszövetség részéről
 Ghall-Konfederazzjoni Žvizzera
 Voor de Zwitserse Bondsstaat
 W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej
 Pela Confederação Suíça
 Pentru Confederația Elvețiană
 Za Švajčiarskou konfederáciu
 Za Švicarsko konfederacijo
 Sveitsin valaliiton puolesta
 För Schweiziska edsförbundet

За Княжество Лихтенщайн
 Por el Principado de Liechtenstein
 Za Lichtenštejské knížectví
 For Fyrstendømmet Liechtenstein
 Für das Fürstentum Liechtenstein
 Liechtensteini Vürstiriigi nimel
 Για το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν
 For the Principality of Liechtenstein
 Pour la Principauté de Liechtenstein
 Per il Principato del Liechtenstein
 Lihtenšteinas Firstistes vārdā
 Lichtenšteino Kunigaikštystės vardu
 A Liechtensteini Hercegség részéről
 Ghall-Princípat ta' Liechtenstein
 Voor het Vorstendom Liechtenstein
 W imieniu Księstwa Liechtensteinu
 Pelo Principado do Liechtenstein
 Pentru Principatul Liechtenstein
 Za Lichtenštajnské knížatstvo
 Za Kneževino Lihtenštajn
 Liechtensleinin ruhtinaskunnan puolesta
 För Furstendömet Liechtenstein

WSPÓLNE DEKLARACJE UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON**WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE EUROPEJSKIEJ AGENCJI ZARZĄDZANIA WSPÓŁPRACĄ OPERACYJNĄ NA ZEWNĘTRZNYCH GRANICACH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ**

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że, idąc za przykładem ustaleń z Norwegią i Islandią, poczynione zostaną dalsze ustalenia w celu włączenia Szwajcarii i Liechtensteinu do Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE ART. 23 UST. 7 KONWENCJI Z DNIA 29 MAJA 2000 R. O POMOCY PRAWNEJ W SPRAWACH KARNYCH POMIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI UNII EUROPEJSKIEJ

Umawiające się Strony ustalają, że Liechtenstein może wymagać – z zastrzeżeniem postanowień art. 23 ust. 1 lit. c) Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz w zależności od przypadku, chyba że zainteresowane państwo członkowskie otrzymało zgodę zainteresowanej osoby – aby dane osobowe nie mogły być wykorzystywane bez uprzedniej zgody Liechtensteinu do celów, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. a) i b), w procedurach, w których Liechtenstein mógłby odmówić przekazania lub wykorzystania danych osobowych albo ograniczyć przekazanie lub wykorzystanie takich danych zgodnie z postanowieniami konwencji lub aktami, o których mowa w jej art. 1.

Jeśli w konkretnym przypadku Liechtenstein odmawia na podstawie powyższych postanowień udzielenia zgody na wniosek państwa członkowskiego, musi uzasadnić swoją decyzję na piśmie.

INNE DEKLARACJE**DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ I LIECHTENSTEINU DOTYCZĄCA SPRAW ZEWNĘTRZNYCH**

Wspólnota Europejska i Liechtenstein wyrażają zgodę na podjęcie przez Wspólnotę Europejską działań mających na celu zachęcenie krajów trzecich lub organizacji międzynarodowych, z którymi zawierają umowy w dziedzinach związanych ze współpracą Schengen, w tym polityką wizową, do zawierania podobnych umów z Księstwem Liechtensteinu, bez uszczerbku dla jego uprawnień do zawierania takich umów.

DEKLARACJA LIECHTENSTEINU W SPRAWIE WZAJEMNEJ POMOCY W SPRAWACH KARNYCH

Liechtenstein oświadcza, że wykroczenia podatkowe, będące przedmiotem postępowania władz Liechtensteinu, nie mogą być podstawą do złożenia odwołania do sądu właściwego między innymi w sprawach karnych.

**DEKLARACJA LIECHTENSTEINU W SPRAWIE ART. 5 UST. 2 LIT. b)
(termin przyjęcia przepisów rozwijających dorobek Schengen)**

Nieprzekraczalny termin 18 miesięcy, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. b), obejmuje zarówno zatwierdzenie, jak i wprowadzenie w życie aktu lub środka. Obejmuje on następujące etapy:

- etap przygotowań,
- procedurę parlamentarną,
- 30 dni na przeprowadzenie referendum,
- w odpowiednim przypadku – referendum (organizacja i głosowanie),
- zgodę księcia.

Rząd Liechtensteinu niezwłocznie informuje Radę i Komisję o zakończeniu każdego z powyższych etapów.

Rząd Liechtensteinu zobowiązuje się wykorzystać wszystkie środki, jakimi dysponuje, w celu zapewnienia możliwie najsprawniejszego przebiegu wyżej wymienionych etapów.

**DEKLARACJA LIECHTENSTEINU W SPRAWIE STOSOWANIA EUROPEJSKIEJ KONWENCJI O POMOCY PRAWNEJ
W SPRAWACH KARNYCH ORAZ EUROPEJSKIEJ KONWENCJI O EKSTRADYCJI**

Liechtenstein zobowiązuje się do niekorzystania z prawa do wnoszenia zastrzeżeń i składania deklaracji przy ratyfikacji Europejskiej konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r. oraz Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r. w zakresie, w jakim nie naruszają one postanowień niniejszego protokołu.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE FUNDUSZU GRANIC ZEWNĘTRZNYCH NA LATA
2007–2013

Wspólnota Europejska ustanawia obecnie Fundusz Granic Zewnętrznych na lata 2007–2013, w związku z czym zawarte zostaną dalsze umowy z krajami trzecimi uczestniczącymi w dorobku Schengen.

DEKLARACJA KOMISJI EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE PRZEKAZYWANIA WNIOSKÓW

Komisja przekazuje Liechtensteinowi wszystkie wnioski dotyczące niniejszego protokołu przekazywane Radzie Unii Europejskiej i Parlamentowi Europejskiemu.

Udział w komitetach wspierających Komisję Europejską w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych:

W dniu 1 czerwca 2006 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z Republiką Islandii, Królestwem Norwegii, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu mających doprowadzić do zawarcia umowy dotyczącej włączenia tych państw do prac komitetów wspierających Komisję Europejską w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych w zakresie wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen.

Do czasu zawarcia takiej umowy do Liechtensteinu stosują się postanowienia porozumienia w formie wymiany listów między Radą Unii Europejskiej i Konfederacją Szwajcarską w sprawie komitetów wspierających Komisję Europejską w wykonywaniu jej kompetencji wykonawczych, przy uwzględnieniu tego, że w zakresie dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾ udział Liechtensteinu określają przepisy art. 100 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE WSPÓLNYCH OBRAD

Delegacje reprezentujące rządy państw członkowskich Unii Europejskiej,

delegacja reprezentująca Komisję Europejską,

delegacje reprezentujące rządy Republiki Islandii i Królestwa Norwegii,

delegacja reprezentująca rząd Konfederacji Szwajcarskiej,

delegacja reprezentująca rząd Księstwa Liechtensteinu

przyjmują do wiadomości fakt przystąpienia Liechtensteinu do Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy umowy dotyczącej włączenia Szwajcarii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen w następstwie podpisania protokołu do tej umowy,

postanawiają wspólnie organizować posiedzenia Wspólnego Komitetu, ustanowionego na mocy umowy dotyczącej włączenia Islandii i Norwegii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, z jednej strony, oraz umowy dotyczącej włączenia Szwajcarii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen wraz z protokołem o przystąpieniu Liechtensteinu, z drugiej strony, niezależnie od szczebla posiedzenia,

zwracają uwagę, że wspólne odbywanie tych posiedzeń wymaga pragmatycznego uregulowania kwestii przewodniczenia posiedzeniom w okresie, gdy przewodnictwo przysługuje państwom stowarzyszonym zgodnie z Umową między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącą włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen wraz z protokołem o włączeniu Liechtensteinu lub Umową zawartą między Radą Unii Europejskiej i Republiką Islandii oraz Królestwem Norwegii dotyczącą włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen,

zwracają uwagę na fakt, że państwa stowarzyszone wyraziły gotowość zrzeczenia się, w razie konieczności, przewodniczenia i zasady rotacji według porządku alfabetycznego od chwili wejścia w życie Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen oraz protokołu o włączeniu Liechtensteinu.

DECYZJA RADY

z dnia 7 marca 2011 r.

w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób

(2011/350/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16, art. 74, art. 77 ust. 2 i art. 79 ust. 2 lit. a) i c), w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy upoważnienia otrzymanego w dniu 27 lutego 2006 r. Komisja przeprowadziła negocjacje z Księstwem Liechtensteinu i Konfederacją Szwajcarską w sprawie Protokołu w sprawie przystąpienia Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.
- (2) Zgodnie z decyzjami Rady 2008/261/WE⁽¹⁾ i 2008/262/WSiSW⁽²⁾ oraz z zastrzeżeniem zawarcia protokołu w późniejszym terminie protokół ten został podpisany w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 28 lutego 2008 r.
- (3) W wyniku wejścia w życie w dniu 1 grudnia 2009 r. Traktatu z Lizbony Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym.

(1) Decyzja Rady 2008/261/WE z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej i tymczasowego stosowania niektórych postanowień Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3).

(2) Decyzja Rady 2008/262/WSiSW z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i tymczasowego stosowania niektórych postanowień Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 5).

(4) Protokół powinien zostać zatwierdzony.

(5) W przypadku przepisów rozwijających dorobek Schengen, wchodzących w zakres części trzeciej tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, celowe jest, aby decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽³⁾ miała odpowiednio zastosowanie w stosunkach z Liechtensteinem.

(6) Niniejsza decyzja rozwija przepisy dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁴⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zatem w jej przyjęciu, nie jest nią związane ani jej nie stosuje.

(7) Niniejsza decyzja rozwija przepisy dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. w sprawie wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁵⁾; Irlandia nie uczestniczy zatem w jej przyjęciu, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

(8) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska Danii na mocy Protokołu w sprawie stanowiska Danii, który jest załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej Protokół między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej

(3) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

(4) Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

(5) Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen oraz powiązane z nim dokumenty.

Teksty protokołu oraz powiązanych z nim dokumentów są dołączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do obszarów objętych przepisami wymienionymi w art. 2 ust. 1 i 2 protokołu oraz do ich rozwinięcia w zakresie, w jakim przepisy te nie są wymienione w decyzjach 2000/365/WE i 2002/192/WE.

Artykuł 3

Przepisy art. 1–4 decyzji 1999/437/WE stosuje się odpowiednio do włączenia Liechtensteinu we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

Artykuł 4

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby uprawnionej do złożenia w imieniu Unii Europejskiej dokumentu zatwierdzającego, o którym mowa w art. 9 Protokołu, w celu wyrażenia zgody Unii Europejskiej na związanie się postanowieniami protokołu, oraz do złożenia następującej notyfikacji:

„W następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r. Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym i od tej daty wykonuje wszelkie prawa i obowiązki Wspólnoty Europejskiej. W związku z tym odniesienia w protokole oraz w umowie do »Wspólnoty Europejskiej« należy traktować, w stosownych przypadkach, jako odniesienia do »Unii Europejskiej«.”

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 marca 2011 r.

W imieniu Rady
CZOMBA S.
Przewodniczący

PROTOKÓŁ

między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen

UNIA EUROPEJSKA

oraz

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

oraz

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA

oraz

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU,

zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC umowę podpisaną dnia 26 października 2004 r. między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącą włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁾ („umowa włączająca”),

PRZYPOMINAJĄC, że jej art. 16 przewiduje możliwość przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do umowy włączającej w drodze podpisania protokołu,

UWZGLĘDNIAJĄC położenie geograficzne Księstwa Liechtensteinu,

BIORĄC POD UWAGĘ bliskie stosunki między Księstwem Liechtensteinu i Konfederacją Szwajcarską, które wyrażono, tworząc obszar bez kontroli na granicach wewnętrznych między Księstwem Liechtensteinu i Konfederacją Szwajcarską,

UWZGLĘDNIAJĄC pragnienie utrzymania i ustanowienia obszaru bez kontroli granicznych ze wszystkimi państwami Schengen, a zatem przystąpienia do dorobku Schengen, wyrażone przez Księstwo Liechtensteinu,

MAJĄC NA UWADZE, że umowa zawarta w dniu 18 maja 1999 r. przez Radę Unii Europejskiej oraz Republikę Islandii i Królestwo Norwegii ⁽²⁾ dotyczyła włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen,

MAJĄC NA UWADZE, że pożądane jest, aby Księstwo Liechtensteinu zostało włączone na takich samych zasadach jak Islandia, Norwegia i Szwajcaria we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen,

MAJĄC NA UWADZE, że między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu powinien zostać zawarty protokół określający prawa i obowiązki Liechtensteinu podobne do tych, jakie zostały uzgodnione między Radą Unii Europejskiej, z jednej strony, a Islandią i Norwegią oraz Szwajcarią, z drugiej strony,

MAJĄC NA UWADZE, że postanowienia tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz akty przyjęte na podstawie tego tytułu nie mają zastosowania do Królestwa Danii zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz fakt, że decyzje mające na celu rozwój dorobku Schengen na podstawie tego tytułu, które Dania przeniosła do swojego prawa krajowego, mogą tworzyć zobowiązania wyłącznie z tytułu prawa międzynarodowego między Danią a pozostałymi państwami członkowskimi,

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

MAJĄC NA UWADZE, że Irlandia, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uczestniczą w stosowaniu niektórych przepisów dorobku Schengen, zgodnie z decyzjami podjętymi na podstawie Protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁽¹⁾,

MAJĄC NA UWADZE konieczność zapewnienia stosowania dorobku Schengen przez państwa, które Unia Europejska włączyła we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, również w ich wzajemnych stosunkach,

MAJĄC NA UWADZE, że właściwe funkcjonowanie dorobku Schengen wymaga jednoczesnego stosowania niniejszego protokołu oraz umów między różnymi stronami włączonymi we wprowadzanie w życie i rozwijanie dorobku Schengen lub uczestniczącymi w jego wprowadzaniu w życie i rozwijaniu, regulującymi ich wzajemne stosunki,

UWZGLĘDNIAJĄC protokół o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącą kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii⁽²⁾,

MAJĄC NA UWADZE związek między dorobkiem Schengen a dorobkiem wspólnotowym dotyczący ustanawiania kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w jednym z państw członkowskich oraz tworzenia systemu „Eurodac”,

MAJĄC NA UWADZE, że związek ten wymaga jednoczesnego stosowania dorobku Schengen i dorobku wspólnotowego dotyczącego ustanawiania kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w jednym z państw członkowskich oraz tworzenia systemu „Eurodac”,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 16 Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen („umowa włączająca”) Księstwo Liechtensteinu (zwane dalej „Liechtensteinem”) przystępuje do umowy włączającej zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym protokole.

Fakt przystąpienia skutkuje powstaniem wzajemnych praw i obowiązków między Umawiającymi się Stronami, zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w niniejszym protokole.

Artykuł 2

1. Przepisy dorobku Schengen wymienione w załączniku A i załączniku B do umowy włączającej mające zastosowanie do państw członkowskich Unii Europejskiej są wprowadzane w życie i stosowane przez Liechtenstein zgodnie z warunkami przewidzianymi w tych załącznikach.

2. Ponadto Liechtenstein wprowadza w życie i stosuje akty Unii Europejskiej i Wspólnoty Europejskiej wymienione w załączniku do niniejszego protokołu, które zastąpiły lub rozwinęły przepisy dorobku Schengen.

3. Nie naruszając postanowień art. 5, Liechtenstein przyjmuje, wprowadza w życie i stosuje również przepisy i środki

przyjęte przez Unię Europejską i Wspólnotę Europejską zmieniające lub rozwijające przepisy dorobku Schengen, w odniesieniu do których zastosowano procedury określone w umowie włączającej, w powiązaniu z niniejszym protokołem.

Artykuł 3

Prawa i obowiązki określone w art. 3 ust. 1–4, art. 4–6, art. 8–10, art. 11 ust. 2, 3 i 4 oraz art. 13 umowy włączającej stosują się do Liechtensteinu.

Artykuł 4

Zgodnie z ustaleniami zawartymi w art. 3 umowy włączającej przewodnictwo we Wspólnym Komitecie na szczeblu ekspertów sprawuje przedstawiciel Unii Europejskiej. Na szczeblu wyższych urzędników i ministrów przewodnictwo we Wspólnym Komitecie jest sprawowane przemiennie przez okres sześciu miesięcy odpowiednio przez przedstawiciela Unii Europejskiej i rządu Liechtensteinu lub Szwajcarii.

Artykuł 5

1. Przyjmowanie nowych aktów lub środków związanych z zagadnieniami, o których mowa w art. 2, jest zastrzeżone dla właściwych instytucji Unii Europejskiej. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 niniejszego artykułu takie akty lub środki wchodzą w życie jednocześnie w Unii Europejskiej, Wspólnocie Europejskiej i jej odpowiednich państwach członkowskich oraz w Liechtensteinie, o ile akty te lub środki wyraźnie nie stanowią inaczej. W tym kontekście w należyty sposób uwzględnia się okres czasu wskazany przez Liechtenstein na forum Wspólnego Komitetu jako konieczny do wypełnienia wymogów konstytucyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20 i Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43, odpowiednio.

⁽²⁾ Zob. s. 39 niniejszego Dziennika Urzędowego.

2. a) Rada Unii Europejskiej, („Rada”), bezzwłocznie powiadamia Liechtenstein o przyjęciu aktów i środków, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do których zastosowano procedury określone w niniejszym protokole. Liechtenstein podejmuje decyzję w sprawie przyjęcia ich treści oraz ich wdrożenia do wewnętrznego porządku prawnego. Następnie w terminie 30 dni od przyjęcia danych aktów lub środków notyfikuje o swojej decyzji Radę i Komisję Wspólnot Europejskich („Komisję”).

b) Jeśli treść powyższych aktów lub środków może stać się wiążąca dla Liechtensteinu dopiero po spełnieniu wymogów konstytucyjnych, Liechtenstein informuje o tym Radę i Komisję w momencie notyfikacji. Liechtenstein bezzwłocznie i na piśmie informuje Radę i Komisję o spełnieniu wszystkich wymogów konstytucyjnych. W przypadku gdy referendum nie jest wymagane, notyfikacja ma miejsce najpóźniej 30 dni po upływie terminu przeprowadzenia referendum. Jeśli referendum jest wymagane, Liechtensteinowi przysługują 18 miesięcy na dokonanie notyfikacji, licząc od daty otrzymania zawiadomienia od Rady. Od daty ustalonej dla wejścia w życie aktu lub środka dotyczącego Liechtensteinu i do czasu złożenia notyfikacji o spełnieniu wymogów konstytucyjnych, w miarę możliwości, Liechtenstein stosuje na zasadach tymczasowych dany akt lub środek.

Jeśli Liechtenstein nie może stosować na zasadach tymczasowych danego aktu lub środka, a ten stan rzeczy powoduje trudności zakłócające współpracę w ramach Schengen, sytuację bada Wspólny Komitet. Unia Europejska i Wspólnota Europejska mogą podjąć względem Liechtensteinu środki proporcjonalne i odpowiednie dla zapewnienia sprawnej współpracy w ramach Schengen.

3. Przyjęcie przez Liechtenstein aktów i środków, o których mowa w ust. 2, powoduje powstanie praw i obowiązków między Liechtensteinem, z jednej strony, a także Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi – w stopniu, w jakim te akty i środki są dla nich wiążące – oraz Szwajcarią, z drugiej strony.

4. W przypadku gdy:

a) Liechtenstein dokona notyfikacji o swojej decyzji o odrzuceniu treści aktu lub środka, o którym mowa w ust. 2 i do którego zastosowano procedury przewidziane w niniejszym protokole; lub

b) Liechtenstein nie dokona notyfikacji w terminie 30 dni, o którym mowa w ust. 2 lit. a) lub ust. 5 lit. a); lub

c) Liechtenstein nie dokona notyfikacji najpóźniej 30 dni po upływie terminu przeprowadzenia referendum lub, w przypadku referendum, w terminie 18 miesięcy,

o którym mowa w ust. 2 lit. b), lub nie zapewni tymczasowego stosowania przepisów tych aktów lub środków, o czym mowa w tym samym ustępie, od daty ustalonej dla wejścia w życie aktu lub środka;

niniejszy protokół zostanie uznany za rozwiązany, chyba że Wspólny Komitet, po uważnej analizie środków dotyczących dalszego stosowania protokołu, zadecyduje inaczej w terminie 90 dni. Rozwiązanie niniejszego protokołu staje się skuteczne trzy miesiące po upływie terminu 90 dni.

5. a) Jeśli skutkiem nowego aktu lub środka jest brak dalszych uprawnień państw członkowskich do przedkładania, na warunkach określonych w art. 51 Konwencji wykonawczej do Układu Schengen⁽¹⁾, wniosków w sprawie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych lub uznania nakazu rewizji lub zajęcia dowodów pochodzących z innego państwa członkowskiego, Liechtenstein może w terminie trzydziestu dni, o którym mowa w ust. 2 lit. a), powiadomić Radę i Komisję o nieprzyjęciu lub niewdrażaniu tych przepisów do swojego wewnętrznego porządku prawnego, o ile chodzi o wnioski o rewizję lub zajęcie lub nakazy rewizji lub zajęcia w odniesieniu do dochodzeń lub ścigania wykroczeń w zakresie podatków bezpośrednich, które, jeśli zostałyby popełnione na terytorium Liechtensteinu, nie byłyby zagrożone karą pozbawienia wolności według prawa Liechtensteinu. W takim przypadku w przeciwności do postanowień ust. 4 protokół nie ulega rozwiązaniu.

b) Na wniosek jednego z członków Wspólny Komitet zbiera się najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy od daty złożenia wniosku i, biorąc pod uwagę sytuację międzynarodową, analizuje sytuację wynikającą z notyfikacji dokonanej zgodnie z lit. a).

W chwili, gdy Wspólny Komitet osiągnie na zasadzie jednoznaczności porozumienie, zgodnie z którym Liechtenstein przyjmuje i w pełni wdraża odpowiednie przepisy nowego aktu lub środka, zastosowanie mają postanowienia ust. 2 lit. b) oraz ust. 3 i 4. Informacje, o których mowa w pierwszym zdaniu ust. 2 lit. b), przekazuje się w terminie 30 dni od momentu osiągnięcia porozumienia w ramach Wspólnego Komitetu.

Artykuł 6

Wypełniając swoje obowiązki w odniesieniu do systemu informacyjnego Schengen i systemu informacji wizowej, Liechtenstein może korzystać z infrastruktury technicznej Szwajcarii w celu dostępu do tych systemów.

⁽¹⁾ Konwencja wykonawcza do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19).

Artykuł 7

Liechtenstein wpłaca do budżetu ogólnego Unii Europejskiej składkę roczną przeznaczoną na koszty administracyjne związane ze stosowaniem niniejszego protokołu, wynoszącą 0,071 % kwoty w wysokości 8 100 000 EUR, z zastrzeżeniem dokonania rocznej korekty w celu odzwierciedlenia inflacji w Unii Europejskiej.

Artykuł 8

1. Niniejszy protokół nie ma wpływu na Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ani na żadną inną umowę zawartą między Wspólnotą Europejską i Liechtensteinem.

2. Protokół nie ma wpływu na umowy, którymi związany jest Liechtenstein, z jednej strony, i co najmniej jedno państwo członkowskie, z drugiej strony, o ile są one z nim zgodne. W przypadku niezgodności pierwszeństwo mają postanowienia protokołu.

3. Niniejszy protokół nie ma żadnego wpływu na przyszłe umowy zawarte przez Wspólnotę Europejską z Liechtensteinem ani umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, i Liechtensteinem, z drugiej strony, ani umowy zawarte na podstawie art. 24 i 38 Traktatu o Unii Europejskiej.

4. Niniejszy protokół nie ma wpływu na umowy między Liechtensteinem i Szwajcarią, o ile są one z nim zgodne. W przypadku niezgodności z takimi umowami pierwszeństwo mają postanowienia protokołu.

Artykuł 9

1. Niniejszy protokół wchodzi w życie w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym Sekretarz Generalny Rady, występujący w charakterze depozytariusza, stwierdzi, że wszystkie warunki formalne dotyczące wyrażenia przez strony niniejszego protokołu, lub w ich imieniu, zgody na związanie się postanowieniami niniejszego protokołu, zostały spełnione.

2. Artykuł 1, 4 i art. 5 ust. 2 lit. a) zdanie pierwsze niniejszego protokołu, a także prawa i obowiązki określone w art. 3 ust. 1–4, art. 4–6 umowy włączającej obowiązują Liechtenstein tymczasowo od daty podpisania niniejszego protokołu.

3. W przypadku aktów i środków przyjętych po podpisaniu niniejszego protokołu, ale przed jego wejściem w życie, termin 30 dni, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) zdanie ostatnie, zaczyna biec od daty wejścia w życie niniejszego protokołu.

Artykuł 10

1. Przepisy, o których mowa w art. 2, są stosowane przez Liechtenstein w terminie, który zostanie ustalony przez Radę, stanowiącą na zasadzie jednomyślności jej członków, reprezen-

tujących rządy tych państw członkowskich, które stosują wszystkie przepisy, o których mowa w art. 2, po zasięgnięciu opinii Wspólnego Komitetu i po upewnieniu się, że Liechtenstein spełnił warunki wstępne dotyczące wprowadzenia w życie odpowiednich przepisów.

Członkowie Rady reprezentujący odpowiednio rządy Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uczestniczą w podejmowaniu takiej decyzji w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy przepisów dorobku Schengen oraz aktów na nim opartych lub w inny sposób z nim związanych, w których stosowaniu państwa te uczestniczą.

Członkowie Rady reprezentujący rządy państw członkowskich, do których zgodnie z Traktatem o przystąpieniu zastosowanie ma tylko część przepisów, o których mowa w art. 2, uczestniczą w podejmowaniu takiej decyzji, o ile jest ona związana z przepisami dorobku Schengen, które mają już do odpowiednich państw członkowskich zastosowanie.

2. Stosowanie przepisów, o których mowa w ust. 1, stwarza prawa i obowiązki między Szwajcarią i Liechtensteinem, a także równoległe między Liechtensteinem i – tam gdzie właściwe – Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i państwami członkowskimi, o ile są one związane tymi przepisami.

3. Niniejszy protokół stosuje się wyłącznie wtedy, gdy zaczną obowiązywać również umowy które muszą zostać zawarte przez Liechtenstein i są wymienione w art. 13 umowy włączającej.

4. Ponadto niniejszy protokół stosuje się wyłącznie wtedy, gdy zaczną obowiązywać również Protokół między Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii.

Artykuł 11

1. Niniejszy protokół może zostać wypowiedziany przez Liechtenstein lub Szwajcarię, lub na mocy decyzji Rady, stanowiącej na zasadzie jednomyślności jej członków. O wypowiedzeniu zawiadamia się depozytariusza i staje się ono skuteczne sześć miesięcy po notyfikacji.

2. W przypadku wypowiedzenia przez Szwajcarię niniejszego protokołu albo umowy włączającej lub wypowiedzenia Szwajcarii umowy włączającej umowa włączająca i niniejszy

protokół nadal obowiązują w stosunkach między Unią Europejską i Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Liechtensteinem, z drugiej strony. W takim przypadku decyzję w sprawie koniecznych środków podejmuje Rada po zasięgnięciu opinii Liechtensteinu. Środki te będą jednak wiążące dla Liechtensteinu wyłącznie w przypadku ich przyjęcia przez Liechtenstein.

3. Niniejszy protokół uważa się za rozwiązany, jeśli Liechtenstein rozwiąże jedną z zawartych przez siebie umów, o których mowa w art. 13 umowy włączającej, lub protokół, o którym mowa w art. 10 ust. 4.

Artykuł 12

Niniejszy protokół sporządzono w trzech egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Na dowód czego niżej wymienieni pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszym protokołem.

Съставено в Брюксел на двадесет и осми февруари две хиляди и осма година.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de febrero de dos mil ocho.

V Bruselu dne dvacátého osmého února dva tisíce osm.

Udfærdiget i Bruxelles den otteogtyvende februar to tusind og otte.

Geschehen zu Brüssel am achtundzwanzigsten Februar zweitausendacht.

Kahe tuhande kaheksanda aasta veebruarikuu kahekümne kaheksandal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι οκτώ Φεβρουαρίου δύο χιλιάδες οκτώ.

Done at Brussels on the twenty-eighth day of February in the year two thousand and eight.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit février deux mille huit.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto febbraio duemilaotto.

Briselē, divtūkstoš astotā gada divdesmit astotajā februārī.

Priimta du tūkstančiai aštuntų metų vasario dvidešimt aštuntą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-nyolcadik év február huszonnyolcadik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tmienja u għoxrin jum ta' Frar tas-sena elfejn u tmienja.

Gedaan te Brussel, de achtentwintigste februari tweeduizend acht.

Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego ósmego lutego roku dwa tysiące ósmego.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Fevereiro de dois mil e oito.

Încheiat la Bruxelles, la douăzeci și opt februarie în anul două mii opt.

V Bruseli dňa dvadsiateho ôsmeho februára dvetisícosem.

V Bruslju, dne osemindvajsetega februarja leta dva tisoč osem.

Tehty Brysselissä kahdentenkymmenentenäkahdeksantena päivänä helmikuuta vuonna kaksituhattakahdeksan.

Som skedde i Bryssel den tjugoåttonde februari tjugohundraåtta.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 За Европската унија
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 På Europeiska unionens vägnar

За Европската общност
 Por la Comunidad Europea
 За Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

За Конфедерация Швейцария
 Por la Confederación Suiza
 Za Švýcarskou konfederaci
 For Det Schweiziske Forbund
 Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
 Šveitsi Konföderatsiooni nimel
 Για την Ελβετική Συνομοσπονδία
 For the Swiss Confederation
 Pour la Confédération Suisse
 Per la Confederazione svizzera
 Šveices Konfederācijas vārdā
 Šveicarijos Konfederacijos vardu
 A Svájci Államszövetség részéről
 Ghall-Konfederazzjoni Žvizzera
 Voor de Zwitserse Bondsstaat
 W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej
 Pela Confederação Suíça
 Pentru Confederația Elvețiană
 Za Švajčiarskou konfederáciu
 Za Švicarsko konfederacijo
 Sveitsin valaliiton puolesta
 För Schweiziska edsförbundet

За Княжество Лихтенщайн
 Por el Principado de Liechtenstein
 Za Lichtenštejnské knížectví
 For Fyrstendømmet Liechtenstein
 Für das Fürstentum Liechtenstein
 Liechtensteini Vürstiriigi nimel
 Για το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν
 For the Principality of Liechtenstein
 Pour la Principauté de Liechtenstein
 Per il Principato del Liechtenstein
 Lihtenšteinas Firstistes vārdā
 Lichtenšteino Kunigaikštystės vardu
 A Liechtensteini Hercegség részéről
 Ghall-Principat ta' Liechtenstein
 Voor het Vorstendom Liechtenstein
 W imieniu Księstwa Liechtensteinu
 Pelo Principado do Liechtenstein
 Pentru Principatul Liechtenstein
 Za Lichtenštajnské kniežatstvo
 Za Kneževino Lihtenštajn
 Liechtensteinin ruhtinaskunnan puolesta
 För Furstendömet Liechtenstein

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do Protokołu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen

Przepisy, o których mowa w art. 2 ust. 2, które mają mieć zastosowanie do Liechtensteinu od daty określonej przez Radę zgodnie z art. 10:

- rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1),
- rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385 z 29.12.2004, s. 1); decyzja Komisji z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiająca specyfikacje techniczne dla norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (C(2005) 409 wersja ostateczna) oraz decyzja Komisji z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiająca specyfikacje techniczne dla norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (C(2006) 2909 wersja ostateczna),
- decyzja Rady 2005/211/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. dotycząca wprowadzenia kilku nowych funkcji do systemu informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem (Dz.U. L 68 z 15.3.2005, s. 44),
- decyzja Rady 2005/719/WSiSW z dnia 12 października 2005 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów decyzji 2005/211/WSiSW dotyczącej wprowadzenia kilku nowych funkcji do systemu informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem (Dz.U. L 271 z 15.10.2005, s. 54),
- decyzja Rady 2005/727/WSiSW z dnia 12 października 2005 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów decyzji 2005/211/WSiSW dotyczącej wprowadzenia kilku nowych funkcji do systemu informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem (Dz.U. L 273 z 19.10.2005, s. 25),
- decyzja Rady 2006/228/WSiSW z dnia 9 marca 2006 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów decyzji 2005/211/WSiSW dotyczącej wprowadzenia kilku nowych funkcji do systemu informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem (Dz.U. L 81 z 18.3.2006, s. 45),
- decyzja Rady 2006/229/WSiSW z dnia 9 marca 2006 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów decyzji 2005/211/WSiSW dotyczącej wprowadzenia kilku nowych funkcji do systemu informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem (Dz.U. L 81 z 18.3.2006, s. 46),
- decyzja Rady 2006/631/WSiSW z dnia 24 lipca 2006 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów decyzji 2005/211/WSiSW dotyczącej wprowadzenia kilku nowych funkcji do Systemu Informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem (Dz.U. L 256 z 20.9.2006, s. 18),
- decyzja Rady 2005/267/WE z dnia 16 marca 2005 r. ustanawiająca bezpieczną internetową sieć informowania i koordynacji dla służb imigracyjnych państw członkowskich (Dz.U. L 83 z 1.4.2005, s. 48),
- decyzja Komisji z dnia 15 grudnia 2005 r. ustanawiająca szczegółowe przepisy wykonawcze dla decyzji Rady z dnia 16 marca 2005 r. ustanawiającej bezpieczną internetową sieć informowania i koordynacji dla służb imigracyjnych państw członkowskich (C(2005) 5159 wersja ostateczna)
- rozporządzenie Rady (WE) nr 851/2005 z dnia 2 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu w odniesieniu do mechanizmu wzajemności (Dz.U. L 141 z 4.6.2005, s. 3),
- decyzja Rady 2005/451/WSiSW z dnia 13 czerwca 2005 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 871/2004 dotyczącego wprowadzenia kilku nowych funkcji do systemu informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem (Dz.U. L 158 z 21.6.2005, s. 26),
- rozporządzenie (WE) nr 1160/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. zmieniające Konwencję wykonawczą do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, w zakresie dostępu służb odpowiedzialnych w państwach członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów do systemu informacyjnego Schengen (Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 18),
- zalecenie 2005/761/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w celu ułatwienia wydawania przez państwa członkowskie jednolitych wiz krótkoterminowych dla naukowców z państw trzecich podróżujących w ramach Wspólnoty w celu prowadzenia badań naukowych (Dz.U. L 289 z 3.11.2005, s. 23),
- decyzja Komisji 2005/687/WE z dnia 29 września 2005 r. w sprawie formatu sprawozdania z działalności sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji oraz na temat sytuacji w państwie przyjmującym w kwestiach dotyczących nielegalnej imigracji (Dz.U. L 264 z 8.10.2005, s. 8),

- decyzja Rady 2005/728/WSiSW z dnia 12 października 2005 r. ustalająca datę rozpoczęcia stosowania niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 871/2004 dotyczącego wprowadzenia kilku nowych funkcji do systemu informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem (Dz.U. L 273 z 19.10.2005, s. 26),
- rozporządzenie (WE) nr 2046/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. dotyczące środków przewidzianych w celu uproszczenia procedur składania wniosków wizowych i wydawania wiz dla członków rodziny olimpijskiej biorących udział w Zimowych Igrzyskach Olimpijskich lub Paraolimpijskich w Turynie w 2006 r. (Dz.U. L 334 z 20.12.2005, s. 1),
- rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1),
- decyzja Rady 2006/440/WE z dnia 1 czerwca 2006 r. zmieniająca załącznik 12 Wspólnych instrukcji konsularnych i załącznik 14a Wspólnego podręcznika w sprawie pobieranych opłat odpowiadających kosztom administracyjnym rozpatrywania wniosków wizowych (Dz.U. L 175 z 29.6.2006, s. 77),
- decyzja Rady 2006/628/WE z dnia 24 lipca 2006 r. ustalająca datę stosowania art. 1 ust. 4 i 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 871/2004 dotyczącego wprowadzenia niektórych nowych funkcji systemu informacyjnego Schengen, włączając walkę z terroryzmem (Dz.U. L 256 z 20.9.2006, s. 15),
- decyzja Komisji 2006/648/WE z dnia 22 września 2006 r. ustanawiająca specyfikacje techniczne dotyczące norm przyjętych dla cech biometrycznych na potrzeby rozwoju wizowego systemu informacyjnego (Dz.U. L 267 z 27.9.2006, s. 41),
- sprostowanie do decyzji Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) (Dz.U. L 271 z 30.9.2006, s. 85),
- decyzja Komisji 2006/757/WE z dnia 22 września 2006 r. w sprawie zmiany podręcznika Sirene (Dz.U. L 317 z 16.11.2006, s. 41),
- decyzja Komisji 2006/758/WE z dnia 22 września 2006 r. w sprawie zmiany podręcznika Sirene (Dz.U. L 317 z 16.11.2006, s. 41),
- decyzja Rady 2006/684/WE z dnia 5 października 2006 r. zmieniająca załącznik 2 wykaz A Wspólnych Instrukcji Konsularnych w zakresie obowiązku wizowego dla posiadaczy indonezyjskich paszportów dyplomatycznych i służbowych (Dz.U. L 280 z 12.10.2006, s. 29),
- decyzja Komisji (2006/752/WE) z dnia 3 listopada 2006 r. ustanawiająca lokalizację Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) w fazie jego rozwoju (Dz.U. L 305 z 4.11.2006, s. 13),
- zalecenie Komisji z 6 listopada 2006 r. ustanawiające wspólny „Przewodnik praktyczny dla Straży Granicznej (Przewodnik Schengen)” dla właściwych organów państw członkowskich dokonujących kontroli granicznej na osobach (C(2006) 5186 wersja ostateczna),
- decyzja ramowa Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 89 oraz sprostowanie opublikowane w Dz.U. L 75 z 15.3.2007, s. 26),
- rozporządzenie (WE) nr 1986/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dostępu służb odpowiedzialnych w państwach członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów do Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 1),
- rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4),
- rozporządzenie (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniające postanowienia Konwencji z Schengen (Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 1. Wersja poprawiona w Dz.U. L 29 z 3.2.2007, s. 3),
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1932/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 23. Wersja poprawiona w Dz.U. L 29 z 3.2.2007, s. 10),
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1988/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2424/2001 w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 411 z 30.12.2006, s. 1. Wersja poprawiona w Dz.U. L 27 z 2.2.2007, s. 3),
- decyzja Rady 2006/1007/WSiSW z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniająca decyzję 2001/886/WSiSW w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 411 z 30.12.2006, s. 78. Wersja poprawiona w Dz.U. L 27 z 2.2.2007, s. 43),
- decyzja Komisji 2007/170/WE z dnia 16 marca 2007 r. ustanawiająca wymogi sieciowe dla Systemu Informacyjnego Schengen II (1. filar) (Dz.U. L 79 z 20.3.2007, s. 20),

- decyzja Komisji 2007/171/WE z dnia 16 marca 2007 r. ustanawiająca wymogi sieciowe dla Systemu Informacyjnego Schengen II (3. filar) (Dz.U. L 79 z 20.3.2007, s. 29),
 - decyzja nr 574/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiająca Fundusz Granic Zewnętrznych na lata 2007–2013 jako część programu ogólnego Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi (Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 22),
 - decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63),
 - decyzja Rady 2007/472/WE z dnia 25 czerwca 2007 r. zmieniająca decyzję komitetu wykonawczego, ustanowionego na mocy konwencji Schengen z 1990 r., zmieniającą rozporządzenie finansowe w sprawie wydatków instalacyjnych i operacyjnych w celu technicznego wsparcia działania systemu informacyjnego Schengen (C.SIS) (Dz.U. L 179 z 7.7.2007, s. 50),
 - rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 w odniesieniu do tego mechanizmu i określające uprawnienia i zadania zaproszonych funkcjonariuszy (Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 30),
 - decyzja Rady 2007/519/WE z dnia 16 lipca 2007 r. w sprawie zmiany części 2 sieci konsultacji Schengen (specyfikacje techniczne) (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, s. 26),
 - decyzja Komisji (2007/599/WE) z dnia 27 sierpnia 2007 r. w sprawie wykonania decyzji nr 574/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przyjęcia wytycznych strategicznych na lata 2007–2013 (Dz.U. L 233 z 5.9.2007, s. 3),
 - decyzja Rady 2007/866/WE z dnia 6 grudnia 2007 r. w sprawie zmiany części 1 sieci konsultacji Schengen (specyfikacje techniczne) (Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 92).
-

AKT KOŃCOWY

Pełnomocnicy

UNII EUROPEJSKIEJ

i

WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

i

KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ

i

KSIĘSTWA LIECHTENSTEINU,

zwani dalej „Umawiającymi się Stronami”,

na spotkaniu w Brukseli dnia dwudziestego ósmego lutego roku dwa tysiące ósmego w celu podpisania Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, przyjęli następujący protokół.

Pełnomocnicy Umawiających się Stron odnotowali deklaracje wymienione poniżej i załączone do Aktu końcowego:

- Wspólna deklaracja Umawiających się Stron w sprawie Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej,
- Wspólna deklaracja Umawiających się Stron w sprawie art. 23 ust. 7 Konwencji z dnia 29 maja 2000 r. o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- Deklaracja Wspólnoty Europejskiej i Liechtensteinu dotycząca spraw zewnętrznych,
- Deklaracja Liechtensteinu w sprawie wzajemnej pomocy w sprawach karnych,
- Deklaracja Liechtensteinu w sprawie art. 5 ust. 2 lit. b),
- Deklaracja Liechtensteinu w sprawie stosowania europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych oraz Europejskiej konwencji o ekstradycji,
- Deklaracja Wspólnoty Europejskiej w sprawie Funduszu Granic Zewnętrznych na lata 2007–2013,
- Deklaracja Komisji Europejskiej w sprawie przekazywania wniosków,
- Wspólna deklaracja w sprawie wspólnych obrad.

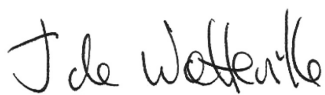
⁽¹⁾ Dz.U C 197 z 12.7.2000, s. 1.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 За Εvropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 За Ευρώpsku úniu
 За Εvropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 På Europeiska unionens vägnar

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 За Εvropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 За Ευρώpske spoločenstvo
 За Εvropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

За Конфедерация Швейцария
 Por la Confederación Suiza
 За Švýcarskou konfederaci
 For Det Schweiziske Forbund
 Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
 Šveitsi Konföderatsiooni nimel
 Για την Ελβετική Συνομοσπονδία
 For the Swiss Confederation
 Pour la Confédération suisse
 Per la Confederazione svizzera
 Šveices Konfederācijas vārdā
 Šveicarijos Konfederācijas vardu
 A Svájci Államszövetség részéről
 Ghall-Konfederazzjoni Žvizzera
 Voor de Zwitserse Bondsstaat
 W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej
 Pela Confederação Suíça
 Pentru Confederația Elvețiană
 За Švajčiarsku konfederáciu
 За Švicarsko konfederaciju
 Sveitsin valaliiton puolesta
 För Schweiziska edsförbundet

За Княжество Лихтенщайн
 Por el Principado de Liechtenstein
 Za Lichtenštejnské knížectví
 For Fyrstendømmet Liechtenstein
 Für das Fürstentum Liechtenstein
 Liechtensteini Vürstiriigi nimel
 Για το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν
 For the Principality of Liechtenstein
 Pour la Principauté de Liechtenstein
 Per il Principato del Liechtenstein
 Lihtenšteinas Firstistes vārdā
 Lichtenšteino Kunigaikštystės vardu
 A Liechtensteini Hercegség részéről
 Ghall-Principat ta' Liechtenstein
 Voor het Vorstendom Liechtenstein
 W imieniu Księstwa Liechtensteinu
 Pelo Principado do Liechtenstein
 Pentru Principatul Liechtenstein
 Za Lichtenštajnské kniežatstvo
 Za Kneževino Lihtenštajn
 Liechtensteinin ruhtinaskunnan puolesta
 För Furstendömet Liechtenstein

WSPÓLNE DEKLARACJE UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON**WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE EUROPEJSKIEJ AGENCJI ZARZĄDZANIA WSPÓŁPRACĄ OPERACYJNĄ NA ZEWNĘTRZNYCH GRANICACH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ**

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że, idąc za przykładem ustaleń z Norwegią i Islandią, poczynione zostaną dalsze ustalenia w celu włączenia Szwajcarii i Liechtensteinu do Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE ART. 23 UST. 7 KONWENCJI Z DNIA 29 MAJA 2000 r. O POMOCY PRAWNEJ W SPRAWACH KARNYCH POMIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI UNII EUROPEJSKIEJ

Umawiające się Strony ustalają, że Liechtenstein może wymagać – z zastrzeżeniem postanowień art. 23 ust. 1 lit. c) Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz w zależności od przypadku, chyba że zainteresowane państwo członkowskie otrzymało zgodę zainteresowanej osoby – aby dane osobowe nie mogły być wykorzystywane bez uprzedniej zgody Liechtensteinu do celów, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. a) i b), w procedurach, w których Liechtenstein mógłby odmówić przekazania lub wykorzystania danych osobowych albo ograniczyć przekazanie lub wykorzystanie takich danych zgodnie z postanowieniami konwencji lub aktami, o których mowa w jej art. 1.

Jeśli w konkretnym przypadku Liechtenstein odmawia na podstawie powyższych postanowień udzielenia zgody na wniosek państwa członkowskiego, musi uzasadnić swoją decyzję na piśmie.

INNE DEKLARACJE**DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ I LIECHTENSTEINU DOTYCZĄCA SPRAW ZEWNĘTRZNYCH**

Wspólnota Europejska i Liechtenstein wyrażają zgodę na podjęcie przez Wspólnotę Europejską działań mających na celu zachęcenie krajów trzecich lub organizacji międzynarodowych, z którymi zawierają umowy w dziedzinach związanych ze współpracą Schengen, w tym polityką wizową, do zawierania podobnych umów z Księstwem Liechtensteinu, bez uszczerbku dla jego uprawnień do zawierania takich umów.

DEKLARACJA LIECHTENSTEINU W SPRAWIE WZAJEMNEJ POMOCY W SPRAWACH KARNYCH

Liechtenstein oświadcza, że wykroczenia podatkowe, będące przedmiotem postępowania władz Liechtensteinu, nie mogą być podstawą do złożenia odwołania do sądu właściwego między innymi w sprawach karnych.

DEKLARACJA LIECHTENSTEINU W SPRAWIE ART. 5 UST. 2 LIT. B)

(termin przyjęcia przepisów rozwijających dorobek Schengen)

Nieprzekraczalny termin 18 miesięcy, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. b), obejmuje zarówno zatwierdzenie, jak i wprowadzenie w życie aktu lub środka. Obejmuje on następujące etapy:

- etap przygotowań,
- procedurę parlamentarną,
- 30 dni na przeprowadzenie referendum,
- w odpowiednim przypadku – referendum (organizacja i głosowanie),
- zgodę księcia.

Rząd Liechtensteinu niezwłocznie informuje Radę i Komisję o zakończeniu każdego z powyższych etapów.

Rząd Liechtensteinu zobowiązuje się wykorzystać wszystkie środki, jakimi dysponuje, w celu zapewnienia możliwie najsprawniejszego przebiegu wyżej wymienionych etapów.

DEKLARACJA LIECHTENSTEINU W SPRAWIE STOSOWANIA EUROPEJSKIEJ KONWENCJI O POMOCY PRAWNEJ W SPRAWACH KARNYCH ORAZ EUROPEJSKIEJ KONWENCJI O EKSTRADYCJI

Liechtenstein zobowiązuje się do niekorzystania z prawa do wnoszenia zastrzeżeń i składania deklaracji przy ratyfikacji Europejskiej konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r. oraz Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r. w zakresie, w jakim nie naruszają one postanowień niniejszego protokołu.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE FUNDUSZU GRANIC ZEWNĘTRZNYCH NA LATA
2007–2013

Wspólnota Europejska ustanawia obecnie Fundusz Granic Zewnętrznych na lata 2007–2013, w związku z czym zawarte zostaną dalsze umowy z krajami trzecimi uczestniczącymi w dorobku Schengen.

DEKLARACJA KOMISJI EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE PRZEKAZYWANIA WNIOSKÓW

Komisja przekazuje Liechtensteinowi wszystkie wnioski dotyczące niniejszego protokołu przekazywane Radzie Unii Europejskiej i Parlamentowi Europejskiemu.

Udział w komitetach wspierających Komisję Europejską w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych:

W dniu 1 czerwca 2006 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z Republiką Islandii, Królestwem Norwegii, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu mających doprowadzić do zawarcia umowy dotyczącej włączenia tych państw do prac komitetów wspierających Komisję Europejską w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych w zakresie wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen.

Do czasu zawarcia takiej umowy do Liechtensteinu stosują się postanowienia porozumienia w formie wymiany listów między Radą Unii Europejskiej i Konfederacją Szwajcarską w sprawie komitetów wspierających Komisję Europejską w wykonywaniu jej kompetencji wykonawczych, przy uwzględnieniu tego, że w zakresie dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾ udział Liechtensteinu określają przepisy art. 100 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE WSPÓLNYCH OBRAD

Delegacje reprezentujące rządy państw członkowskich Unii Europejskiej,

delegacja reprezentująca Komisję Europejską,

delegacje reprezentujące rządy Republiki Islandii i Królestwa Norwegii,

delegacja reprezentująca rząd Konfederacji Szwajcarskiej,

delegacja reprezentująca rząd Księstwa Liechtensteinu

przyjmują do wiadomości fakt przystąpienia Liechtensteinu do Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy umowy dotyczącej włączenia Szwajcarii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen w następstwie podpisania protokołu do tej umowy,

postanawiają wspólnie organizować posiedzenia Wspólnego Komitetu, ustanowionego na mocy umowy dotyczącej włączenia Islandii i Norwegii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, z jednej strony, oraz umowy dotyczącej włączenia Szwajcarii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen wraz z protokołem o przystąpieniu Liechtensteinu, z drugiej strony, niezależnie od szczebla posiedzenia,

zwracają uwagę, że wspólne odbywanie tych posiedzeń wymaga pragmatycznego uregulowania kwestii przewodniczenia posiedzeniom w okresie, gdy przewodnictwo przysługuje państwom stowarzyszonym zgodnie z Umową między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącą włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen wraz z protokołem o włączeniu Liechtensteinu lub Umową zawartą między Radą Unii Europejskiej i Republiką Islandii oraz Królestwem Norwegii dotyczącą włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen,

zwracają uwagę na fakt, że państwa stowarzyszone wyraziły gotowość zrzeczenia się, w razie konieczności, przewodniczenia i zasady rotacji według porządku alfabetycznego od chwili wejścia w życie Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen oraz protokołu o włączeniu Liechtensteinu.

DECYZJA RADY

z dnia 7 marca 2011 r.

w sprawie zawarcia Protokołu między Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii

(2011/351/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 2 lit. e), w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy upoważnienia udzielonego Komisji w dniu 27 lutego 2006 r., sfinalizowano negocjacje z Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie Protokołu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii (zwanego dalej „Protokołem”).
- (2) Zgodnie z decyzją Rady z dnia 28 lutego 2008 r. i z zastrzeżeniem zawarcia Protokołu w późniejszym terminie, Protokół został podpisany w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 28 lutego 2008 r.
- (3) W następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r., Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym.
- (4) Protokół powinien zostać zatwierdzony.
- (5) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, te państwa członkowskie uczestniczą w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej Protokół między Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii oraz załączone do niego deklaracje.

Teksty Protokołu, aktu końcowego do niego oraz powiązanych deklaracji są dołączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby uprawnionej do złożenia w imieniu Unii dokumentu zatwierdzającego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 Protokołu, w celu wyrażenia zgody Unii na związanie się postanowieniami Protokołu oraz do złożenia następującej deklaracji:

„W następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r., Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym i od tej daty wykonuje wszelkie prawa i obowiązki Wspólnoty Europejskiej. W związku z tym odniesienia w Protokole oraz w Umowie do »Wspólnoty Europejskiej« należy traktować, w stosownych przypadkach, jako odniesienia do »Unii Europejskiej«.”

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 marca 2011 r.

W imieniu Rady
CZOMBA S.
Przewodniczący

PROTOKÓŁ

między Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

oraz

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA

i

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU,

zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC Umowę pomiędzy Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącą kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii, podpisaną w dniu 26 października 2004 r. ⁽¹⁾ (zwaną dalej „umową między Wspólnotą Europejską i Szwajcarią”),

PRZYPOMINAJĄC, że jej art. 15 przewiduje możliwość przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską na mocy protokołu,

UWZGLĘDNIAJĄC położenie geograficzne Księstwa Liechtensteinu,

UWZGLĘDNIAJĄC pragnienie przystąpienia do prawodawstwa Wspólnoty obejmującego rozporządzenia dublińskie i Eurodac (zwane dalej „dorobkiem Dublin/Eurodac”), wyrażone przez Księstwo Liechtensteinu,

MAJĄC NA UWADZE, że Wspólnota Europejska zawarła w dniu 19 stycznia 2001 r. umowę z Republiką Islandii i Królestwem Norwegii dotyczącą kryteriów i mechanizmów określania państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w państwie członkowskim, w Islandii lub Norwegii na podstawie konwencji dublińskiej ⁽²⁾,

MAJĄC NA UWADZE, że pożądane jest, aby Księstwo Liechtensteinu zostało włączone na takich samych zasadach jak Islandia, Norwegia i Szwajcaria we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Dublin/Eurodac,

MAJĄC NA UWADZE, że między Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu powinien zostać zawarty protokół określający prawa i obowiązki Liechtensteinu podobne do tych, jakie zostały uzgodnione między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Islandią i Norwegią oraz Szwajcarią, z drugiej strony,

MAJĄC NA UWADZE, że postanowienia tytułu VI Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz akty przyjęte na podstawie tego tytułu nie mają zastosowania do Królestwa Danii zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, przy czym Konfederacja Szwajcarska i Księstwo Liechtensteinu, z jednej strony, i Dania, z drugiej strony, powinny mieć możliwość stosowania w ich wzajemnych stosunkach przepisów materialno-prawnych wynikających z umowy między Wspólnotą Europejską i Szwajcarią, zgodnie z jej art. 11 ust. 1,

MAJĄC NA UWADZE konieczność zapewnienia stosowania dorobku Dublin/Eurodac przez państwa, które Wspólnota Europejska włączyła we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój tego dorobku, również we wzajemnych stosunkach,

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 3.4.2001, s. 38.

MAJĄC NA UWADZE, że właściwe funkcjonowanie dorobku Dublin/Eurodac wymaga jednoczesnego stosowania niniejszego protokołu oraz umów między różnymi stronami włączonymi we wprowadzanie w życie i rozwijanie dorobku Dublin/Eurodac lub uczestniczącymi w jego wprowadzaniu w życie i rozwijaniu, regulujących ich wzajemne stosunki,

MAJĄC NA UWADZE, że Księstwo Liechtensteinu musi stosować dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾, tak jak stosują ją państwa członkowskie Unii Europejskiej, gdy przetwarzają dane do celów niniejszego protokołu,

UWZGLĘDNIAJĄC protokół o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽²⁾,

MAJĄC NA UWADZE związek między dorobkiem wspólnotowym dotyczącym ustanawiania kryteriów i mechanizmów określania państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w jednym z państw członkowskich oraz tworzenia systemu „Eurodac” i dorobku Schengen,

MAJĄC NA UWADZE, że związek ten wymaga jednoczesnego stosowania dorobku Schengen oraz dorobku wspólnotowego dotyczącego ustanawiania kryteriów i mechanizmów określania państwa odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z państw członkowskich oraz tworzenia systemu „Eurodac”,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Zgodnie z art. 15 Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określenie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii (zwanej dalej „umową między Wspólnotą Europejską i Szwajcarią”), Księstwo Liechtensteinu (zwane dalej „Liechtensteinem”) przystępuje do tej umowy zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym protokole.

2. Niniejszy protokół skutkuje powstaniem wzajemnych praw i obowiązków między Umawiającymi się Stronami, zgodnie z zasadami i procedurami w nim określonymi.

Artykuł 2

1. Liechtenstein wprowadza w życie przepisy:

— rozporządzenia dublińskiego⁽³⁾,

— rozporządzenia Eurodac⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Zob. s. 3 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50 z 25.2.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1560/2003 z dnia 2 września 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 222 z 5.9.2003, s. 3).

— rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia Eurodac⁽⁵⁾, i

— rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia dublińskiego⁽⁶⁾,

i stosuje je w swoich stosunkach z państwami członkowskimi Unii Europejskiej i ze Szwajcarią.

2. Liechtenstein przyjmuje, wprowadza w życie i stosuje również przepisy i środki przyjęte przez Wspólnotę Europejską zmieniające lub rozwijające przepisy, o których mowa w ust. 1, oraz decyzje przyjęte zgodnie z procedurami określonymi w tych przepisach, bez uszczerbku dla art. 5.

3. Do celów określonych w ust. 1 i 2 uznaje się, że wszelkie odniesienia do „państw członkowskich” zawarte w postanowieniach, o których mowa w ust. 1, obejmują Liechtenstein.

Artykuł 3

Prawa i obowiązki określone w art. 2, art. 3 ust. 1–4, art. 5–7, art. 8 ust. 1 akapit drugi oraz art. 8 ust. 2, art. 9–11 umowy między Wspólnotą Europejską i Szwajcarią stosuje się *mutatis mutandis* do Liechtensteinu.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczące ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania konwencji dublińskiej mającego ułatwić określenie umawiającej się strony odpowiedzialnej za rozpatrzenie wniosku o azyl zgodnie z konwencją dublińską. (Dz.U. L 316 z 15.12.2000, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 407/2002 z dnia 28 lutego 2002 r. ustanawiające niektóre zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 2725/2000 dotyczącego ustanowienia systemu „Eurodac” do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania konwencji dublińskiej (Dz.U. L 62, 5.3.2002, s. 1).

Artykuł 4

Zgodnie z art. 3 umowy między Wspólnotą Europejską i Szwajcarią przedstawiciel rządu Liechtensteinu staje się członkiem Wspólnego Komitetu.

Przewodnictwo we Wspólnym Komitecie jest sprawowane przeemiennie przez okres sześciu miesięcy odpowiednio przez przedstawiciela Komisji Wspólnot Europejskich (zwanej dalej „Komisją”) i odpowiednio rządu Liechtensteinu lub Szwajcarii.

Artykuł 5

1. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2, jeśli Rada Unii Europejskiej (zwana dalej „Radą”) przyjmuje akty lub środki zmieniające lub uzupełniające postanowienia art. 2 i jeśli akty lub środki są przyjmowane zgodnie z procedurami przewidzianymi w tych postanowieniach, te akty lub środki są stosowane jednocześnie przez państwa członkowskie i Liechtenstein, chyba że odrębne przepisy wyraźnie stanowią inaczej.

2. Komisja bezzwłocznie powiadamia Liechtenstein o przyjęciu aktów i środków, o których mowa w ust. 1. Liechtenstein podejmuje decyzję w sprawie przyjęcia ich treści oraz ich wdrożenia do wewnętrznego porządku prawnego. Następnie w terminie 30 dni od przyjęcia danych aktów lub środków notyfikuje o swojej decyzji Komisję.

3. Jeśli treść powyższych aktów lub środków może stać się wiążąca dla Liechtensteinu dopiero po spełnieniu wymogów konstytucyjnych, Liechtenstein informuje o tym Komisję w momencie notyfikacji. Liechtenstein bezzwłocznie i na piśmie informuje Radę i Komisję o spełnieniu wszystkich wymogów konstytucyjnych. W przypadku gdy referendum nie jest wymagane, notyfikacja ma miejsce najpóźniej 30 dni po upływie terminu przeprowadzenia referendum. Jeśli referendum jest wymagane, Liechtensteinowi przysługuje nieprzekraczalny termin 18 miesięcy od daty notyfikacji Komisji na dokonanie notyfikacji. Od daty ustalonej dla wejścia w życie aktu lub środka dotyczącego Liechtensteinu i do czasu złożenia notyfikacji o spełnieniu wymogów konstytucyjnych, w miarę możliwości Liechtenstein stosuje na zasadach tymczasowych dany akt lub środek.

4. Jeśli Liechtenstein nie może stosować na zasadach tymczasowych danego aktu lub środka, a ten stan rzeczy powoduje trudności zakłócające działanie w ramach współpracy w dziedzinie Dublin/Eurodac, sytuację bada Wspólny Komitet. Wspólnota Europejska może podjąć względem Liechtensteinu środki proporcjonalne i odpowiednie dla zapewnienia sprawnej współpracy w ramach Dublin/Eurodac.

5. Przyjęcie przez Liechtenstein aktów i środków, o których mowa w ust. 1, powoduje powstanie praw i obowiązków między Liechtensteinem, Szwajcarią i państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

6. Niniejszy protokół ulega zawieszeniu jeśli:

a) Liechtenstein dokona notyfikacji o swojej decyzji o odrzuceniu treści aktu lub środka, o którym mowa w ust. 1 i do którego zastosowano procedury przewidziane w niniejszym protokole, lub

b) Liechtenstein nie dokona notyfikacji w terminie 30 dni, o którym mowa w ust. 2, lub

c) Liechtenstein nie dokona notyfikacji najpóźniej 30 dni po upływie terminu przeprowadzenia referendum lub, w przypadku referendum, w terminie 18 miesięcy, o którym mowa w ust. 3, lub nie zapewni tymczasowego stosowania, o czym mowa w tym samym ustępie, od daty ustalonej dla wejścia w życie danego aktu lub środka,

7. Wspólny Komitet bada kwestię, która spowodowała zawieszenie protokołu, i podejmuje kroki w celu zaradzenia przyczynom odrzucenia lub nieratyfikowania aktu lub środka w terminie 90 dni. Po zbadaniu wszystkich innych możliwości oraz w celu utrzymania właściwego funkcjonowania protokołu, w tym możliwości stwierdzenia równorzędności przepisów ustawowych i wykonawczych Umawiających się Stron, może zdecydować w trybie jednomyślnym o przywróceniu niniejszego protokołu. Jeśli natomiast po 90 dniach niniejszy protokół jest wciąż zawieszony, uznaje się go za rozwiązany.

Artykuł 6

Liechtenstein wpłaca do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich składkę przeznaczoną na koszty administracyjne i operacyjne związane z założeniem i funkcjonowaniem centralnej jednostki Eurodac, wynoszącą 0,071 % początkowej kwoty referencyjnej w wysokości 11 675 000 EUR, a począwszy od roku budżetowego 2004 – składkę roczną wynoszącą 0,071 % odpowiednich środków budżetowych dla danego roku budżetowego.

Artykuł 7

Niniejszy protokół nie ma wpływu na umowy między Liechtensteinem i Szwajcarią, o ile są one zgodne z niniejszym protokołem. W przypadku niezgodności takich umów pierwszeństwo mają postanowienia protokołu.

Artykuł 8

1. Niniejszy protokół podlega ratyfikacji lub zatwierdzeniu przez Umawiające się Strony. Dokumenty ratyfikacyjne i zatwierdzające są składane u Sekretarza Generalnego Rady, który jest ich depozytariuszem.

2. Niniejszy protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca, który następuje po zawiadomieniu Umawiających się Stron przez depozytariusza o złożeniu ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego lub zatwierdzającego.

3. Artykuły 1, 4 i art. 5 ust. 2 zdanie pierwsze niniejszego protokołu, a także prawa i obowiązki określone w art. 2, art. 3 ust. 1–4 umowy między Wspólnotą Europejską i Szwajcarią, obowiązują Liechtenstein tymczasowo od daty podpisania niniejszego protokołu.

Artykuł 9

W przypadku aktów i środków przyjętych po podpisaniu niniejszego protokołu, ale przed jego wejściem w życie, termin 30 dni, o którym mowa w art. 5 ust. 2 ostatnie zdanie, zaczyna biec od daty wejścia w życie niniejszego protokołu.

Artykuł 10

1. Niniejszy protokół stosuje się wyłącznie wtedy, gdy umowy, które mają być zawarte przez Liechtenstein, o których mowa w art. 11 umowy między Wspólnotą Europejską i Szwajcarią, zostały również wdrożone.

2. Ponadto niniejszy protokół stosuje się wyłącznie wtedy, gdy zacznie obowiązywać również Protokół między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą

Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

Artykuł 11

1. Niniejszy protokół może zostać wypowiedziany przez każdą Umawiającą się Stronę. O wypowiedzeniu zawiadamia się depozytariusza i staje się ono skuteczne sześć miesięcy po notyfikacji.

2. W przypadku wypowiedzenia niniejszego protokołu albo umowy między Wspólnotą Europejską i Szwajcarią przez Szwajcarię lub wypowiedzenia Szwajcarii umowy między Wspólnotą Europejską i Szwajcarią, umowa między Wspólnotą Europejską i Szwajcarią oraz niniejszy protokół nadal obowiązują w stosunkach między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Liechtensteinem, z drugiej strony.

3. Niniejszy protokół uważa się za rozwiązany, jeśli Liechtenstein rozwiąże jedną z zawartych przez siebie umów, o których mowa w art. 11 umowy między Wspólnotą Europejską i Szwajcarią, lub protokół, o którym mowa w art. 10 ust. 2.

Artykuł 12

Niniejszy protokół sporządzono w trzech egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

NA DOWÓD CZEGO niżej wymienieni pełnomocnicy złożyli swoje podpisy.

Съставено в Брюксел на двадесет и осми февруари две хиляди и осма година.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de febrero de dos mil ocho.

V Bruselu dne dvacátého osmého února dva tisíce osm.

Udfærdiget i Bruxelles den otteogtyvende februar to tusind og otte.

Geschehen zu Brüssel am achtundzwanzigsten Februar zweitausendacht.

Kahe tuhanda kaheksanda aasta veebruarikuu kahekümne kaheksandal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι οκτώ Φεβρουαρίου δύο χιλιάδες οκτώ.

Done at Brussels on the twenty-eighth day of February in the year two thousand and eight.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit février deux mille huit.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto febbraio duemilaotto.

Briselē, divtūkstoš astotā gada divdesmit astotajā februārī.

Priimta du tūkstančiai aštuntų metų vasario dvidešimt aštuntą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-nyolcadik év február huszonnyolcadik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tmienja u għoxrin jum ta' Frar tas-sena elfejn u tmienja.

Gedaan te Brussel, de achtentwintigste februari tweeduizend acht.

Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego ósmego lutego roku dwa tysiące ósmego.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Fevereiro de dois mil e oito.

Încheiat la Bruxelles, la douăzeci și opt februarie în anul două mii opt.

V Bruseli dňa dvadsiateho ôsmeho februára dvetisícosem.

V Bruslju, dne osemindvajsetega februarja leta dva tisoč osem.

Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäkahdeksantena päivänä helmikuuta vuonna kaksituhattakahdeksan.

Som skedde i Bryssel den tjugoåttonde februari tjugohundraåtta.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vārdā
 az Európai Közösség részéről
 Għall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

За Конфедерация Швейцария
 Por la Confederación Suiza
 Za Švýcarskou konfederaci
 For Det Schweiziske Forbund
 Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
 Šveitsi Konföderatsiooni nimel
 Για την Ελβετική Συνομοσπονδία
 For the Swiss Confederation
 Pour la Confédération suisse
 Per la Confederazione svizzera
 Šveices Konfederācijas vārdā
 Šveicarijos Konfederacijos vardu
 A Svájci Államszövetség részéről
 Għall-Konfederazzjoni Żvizzera
 Voor de Zwitserse Bondsstaat
 W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej
 Pela Confederação Suíça
 Pentru Confederația Elvețiană
 Za Švajčiarsku konfederáciu
 Za Švicarsko konfederacijo
 Sveitsin valaliiton puolesta
 För Schweiziska edsförbundet

За Княжество Лихтенщайн
 Por el Principado de Liechtenstein
 Za Lichtenštejské knížectví
 For Fyrstendømmet Liechtenstein
 Für das Fürstentum Liechtenstein
 Liechtensteini Vürstiriigi nimel
 Για το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν
 For the Principality of Liechtenstein
 Pour la Principauté de Liechtenstein
 Per il Principato del Liechtenstein
 Lihtenšteinas Firstistes vārdā
 Lichtenšteino Kunigaikštystės vardu
 A Liechtensteini Hercegség részéről
 Għall-Principat ta' Liechtenstein
 Voor het Vorstendom Liechtenstein
 W imieniu Księstwa Liechtensteinu
 Pelo Principado do Liechtenstein
 Pentru Principatul Liechtenstein
 Za Lichtenštajnské kniežatstvo
 Za Kneževino Lihtenštajn
 Liechtensteinin ruhtinaskunnan puolesta
 För Furstendömet Liechtenstein

AKT KOŃCOWY

Pełnomocnicy

WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

oraz

KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ

i

KSIĘSTWA LIECHTENSTEINU,

zwanych dalej „Umawiającymi się Stronami”

na spotkaniu w Brukseli dnia dwudziestego ósmego lutego roku dwa tysiące ósmego w celu podpisania Protokołu między Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii, przyjęli następujący protokół.

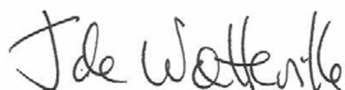
Pełnomocnicy Umawiających się Stron odnotowali deklaracje wymienione poniżej i załączone do Aktu końcowego:

- Wspólna deklaracja Umawiających się Stron w sprawie ścisłego dialogu,
- Deklaracja Liechtensteinu w sprawie art. 5 ust. 3,
- Wspólna deklaracja w sprawie wspólnych posiedzeń komitetów mieszanych.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vārdā
 az Európai Közösség részéről
 Għall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

За Конфедерация Швейцария
 Por la Confederación Suiza
 Za Švýcarskou konfederaci
 For Det Schweiziske Forbund
 Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
 Šveitsi Konföderatsiooni nimel
 Για την Ελβετική Συνομοσπονδία
 For the Swiss Confederation
 Pour la Confédération suisse
 Per la Confederazione svizzera
 Šveices Konfederācijas vārdā
 Šveicarijos Konfederācijas vardu
 A Svájci Állmszövetség részéről
 Għall-Konfederazzjoni Żvizzera
 Voor de Zwitserse Bondsstaat
 W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej
 Pela Confederação Suíça
 Pentru Confederația Elvețiană
 Za Švajčiarsku konfederáciu
 Za Švicarsko konfederacijo
 Sveitsin valaliiton puolesta
 För Schweiziska edsförbundet

За Княжество Лихтенщайн
 Por el Principado de Liechtenstein
 Za Lichtenštejské knížectví
 For Fyrstendømmet Liechtenstein
 Für das Fürstentum Liechtenstein
 Liechtensteini Vürstiriigi nimel
 Για το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν
 For the Principality of Liechtenstein
 Pour la Principauté de Liechtenstein
 Per il Principato del Liechtenstein
 Lihtenšteinas Firstistes vārdā
 Lichtenšteino Kunigaikštystės vardu
 A Liechtensteini Hercegség részéről
 Għall-Principat ta' Liechtenstein
 Voor het Vorstendom Liechtenstein
 W imieniu Księstwa Liechtensteinu
 Pelo Principado do Liechtenstein
 Pentru Principatul Liechtenstein
 Za Lichtenštajnské kniežatstvo
 Za Kneževino Lihtenštajn
 Liechtensteinin ruhtinaskunnan puolesta
 För Furstendömet Liechtenstein

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE ŚCISŁEGO DIALOGU

Umawiające się Strony podkreślają wagę ścisłego i owocnego dialogu między wszystkimi stronami uczestniczącymi we wdrażaniu postanowień, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu.

Zgodnie z postanowieniami art. 3 ust. 1 umowy między Wspólnotą Europejską i Szwajcarią na posiedzenia Wspólnego Komitetu Komisja będzie zapraszać ekspertów z państw członkowskich do wysłuchania ekspertów z Liechtensteinu w celu wymiany poglądów na temat wszystkich kwestii objętych zakresem umowy między Wspólnotą Europejską i Szwajcarią.

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości gotowość państw członkowskich do przyjęcia tego zaproszenia i uczestniczenia w wymianie poglądów z Liechtensteinem na temat wszystkich kwestii objętych zakresem umowy między Wspólnotą Europejską i Szwajcarią.

DEKLARACJA LIECHTENSTEINU W SPRAWIE ART. 5 UST. 3

(termin przyjęcia przepisów rozwijających dorobek Dublin/Eurodac)

Nieprzekraczalny termin 18 miesięcy, o którym mowa w art. 5 ust. 3, obejmuje zarówno zatwierdzenie, jak i wprowadzenie w życie aktu lub środka. Obejmuje on następujące etapy:

- etap przygotowań,
- procedurę parlamentarną,
- 30 dni na przeprowadzenie referendum,
- w odpowiednim przypadku – referendum (organizacja i głosowanie),
- zgodę księcia.

Rząd Liechtensteinu niezwłocznie informuje Radę i Komisję o zakończeniu każdego z powyższych etapów.

Rząd Liechtensteinu zobowiązuje się wykorzystać wszystkie środki, jakimi dysponuje, w celu zapewnienia możliwie najsprawniejszego przebiegu wyżej wymienionych etapów.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE WSPÓLNYCH POSIEDZEŃ KOMITETÓW MIESZANYCH

Delegacja reprezentująca Komisję Europejską,

delegacje reprezentujące rządy Republiki Islandii i Królestwa Norwegii,

delegacja reprezentująca rząd Konfederacji Szwajcarskiej,

delegacja reprezentująca rząd Księstwa Liechtensteinu,

przyjmują do wiadomości fakt przystąpienia Liechtensteinu do Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii w następstwie podpisania protokołu do tej umowy,

postanawiają wspólnie organizować posiedzenia Wspólnego Komitetu, ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską, Islandią i Norwegią dotyczącej kryteriów i mechanizmów określania państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w państwie członkowskim lub w Islandii, lub Norwegii, z jednej strony, oraz Umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii wraz z protokołem o przystąpieniu Liechtensteinu, z drugiej strony,

zwracają uwagę, że wspólne odbywanie tych posiedzeń wymaga pragmatycznego uregulowania kwestii przewodniczenia posiedzeniom w okresie, gdy przewodnictwo przysługuje państwom stowarzyszonym zgodnie z Umową między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącą kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii wraz z protokołem o przystąpieniu Liechtensteinu lub Umową między Wspólnotą Europejską, Republiką Islandii i Królestwem Norwegii dotyczącą kryteriów i mechanizmów określania państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w państwie członkowskim lub w Islandii, lub Norwegii,

zwracają uwagę na fakt, że państwa stowarzyszone wyraziły gotowość zrzeczenia się, w razie konieczności, przewodniczenia i zasady rotacji według porządku alfabetycznego od chwili wejścia w życie Umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego dla rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii wraz z protokołem o przystąpieniu Liechtensteinu.

Powiadomienie o wejściu w życie Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen

Procedury niezbędne do wejścia w życie powyższego protokołu⁽¹⁾, podpisanego w Brukseli w dniu 28 lutego 2008 r., zostały zakończone w dniu 7 marca 2011 r. W związku z tym w dniu 7 kwietnia 2011 r. protokół wszedł w życie zgodnie z jego art. 9 ust. 1.

⁽¹⁾ Zob. s. 3 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Powiadomienie o wejściu w życie Protokołu między Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego do rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii

Procedury niezbędne do wejścia w życie powyższego protokołu⁽¹⁾, podpisanego w Brukseli w dniu 28 lutego 2008 r., zostały zakończone w dniu 7 marca 2011 r. W związku z tym w dniu 1 kwietnia 2011 r. protokół wszedł w życie zgodnie z jego art. 8 ust. 2.

⁽¹⁾ Zob. s. 39 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Powiadomienie o wejściu w życie, między Wspólnotą Europejską a Księstwem Liechtensteinu, Protokołu między Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej kryteriów i mechanizmów umożliwiających określanie państwa właściwego do rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu złożonego w państwie członkowskim lub w Szwajcarii

Powyższy protokół ⁽¹⁾ podpisany w Brukseli w dniu 28 lutego 2008 r. wszedł w życie między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w dniu 1 grudnia 2008 r. po zakończeniu w dniu 24 października 2008 r. stosownych procedur.

Jako że procedury niezbędne do wejścia w życie przedmiotowego protokołu między Wspólnotą Europejską a Księstwem Liechtensteinu zostały zakończone w dniu 7 marca 2011 r., powyższy protokół wejdzie w życie w odniesieniu do Księstwa Liechtensteinu, zgodnie z art. 5 akapit trzeci protokołu, w dniu 1 maja 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 24.6.2009, s. 8.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 583/2011

z dnia 9 czerwca 2011 r.

zmieniające wykazy postępowań upadłościowych i likwidacyjnych oraz wykaz zarządców zawarte w załącznikach A, B i C do rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego oraz ujednolicające załączniki A, B i C do tego rozporządzenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 45,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załącznikach A, B i C do rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 wymieniono przyjęte w ustawodawstwie krajowym państw członkowskich nazwy postępowań i zarządców, do których rozporządzenie to ma zastosowanie. Załącznik A zawiera wykaz postępowań upadłościowych, o których mowa w art. 2 lit. a) tego rozporządzenia. Załącznik B zawiera wykaz postępowań likwidacyjnych, o których mowa w art. 2 lit. c) tego rozporządzenia, a załącznik C zawiera wykaz zarządców, o których mowa w art. 2 lit. b) tego rozporządzenia.
- (2) Dnia 15 września 2010 r. Austria zgłosiła Komisji, zgodnie z art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1346/2000, zmiany, które należy wprowadzić w wykazach zawartych w załącznikach A, B i C do tego rozporządzenia.
- (3) Dnia 23 listopada 2010 r. Łotwa zgłosiła Komisji, zgodnie z art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1346/2000, zmiany, które należy wprowadzić w wykazach zawartych w załącznikach A i B do tego rozporządzenia.
- (4) W wyniku zmian, które należy wprowadzić w załącznikach A, B i C do rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 w związku ze wspomnianymi wyżej zgłoszeniami Austrii i Łotwy, należy dokonać ujednolicenia załączników A, B i C do tego rozporządzenia, aby zapewnić niezbędną pewność prawa wszystkim stronom uczestniczącym w postępowaniach upadłościowych objętych przedmiotowym rozporządzeniem.

(5) Zjednoczone Królestwo oraz Irlandia są związane rozporządzeniem (WE) nr 1346/2000 i na mocy art. 45 tego rozporządzenia uczestniczą zatem w jego przyjęciu i stosowaniu.

(6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.

(7) Załączniki A, B i C do rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 powinny zatem zostać zmienione i odpowiednio ujednolicone,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1346/2000 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku A wprowadza się następujące zmiany:

a) nazwy obowiązujące na Łotwie otrzymują brzmienie:

„LATVIJA

— Tiesiskās aizsardzības process

— Juridiskās personas maksātnespējas process

— Fiziskās personas maksātnespējas process”;

b) nazwy obowiązujące w Austrii otrzymują brzmienie:

„ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren)

— Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren)

— Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren)

— Das Schuldenregulierungsverfahren

— Das Abschöpfungsverfahren

— Das Ausgleichsverfahren”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 30.6.2000, s. 1.

- 2) w załączniku B wprowadza się następujące zmiany:
- a) nazwy obowiązujące na Łotwie otrzymują brzmienie:
 - „LATVIJA
 - Juridiskās personas maksātnespējas process
 - Fiziskās personas maksātnespējas process”;
 - b) nazwy obowiązujące w Austrii otrzymują brzmienie:
 - „ÖSTERREICH
 - Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren)”;
- Artykuł 2

- 3) w załączniku C nazwy obowiązujące w Austrii otrzymują brzmienie:
- „ÖSTERREICH
 - Masseverwalter
 - Sanierungsverwalter
 - Ausgleichsverwalter

Załączniki A, B i C do rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 w brzmieniu zmienionym zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia zostają niniejszym ujednolicone i zastąpione tekstami znajdującymi się w załącznikach I, II i III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 9 czerwca 2011 r.

W imieniu Rady
PINTÉR S.
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK A

Postępowania upadłościowe, o których mowa w art. 2 lit. a)

BELGIË/BELGIQUE

- Het faillissement/La faillite
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs
- Reorganizace
- Oddlužení

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren
- Das Insolvenzverfahren

EESTI

- Pankrotimenetlus

ΕΛΛΑΣ

- Η πτώχευση
- Η ειδική εκκαθάριση
- Η προσωρινή διαχείριση εταιρείας, Η διοίκηση και διαχείριση των πιστωτών
- Η υπαγωγή επιχείρησης υπό επίτροπο με σκοπό τη σύναψη συμβιβασμού με τους πιστωτές

ESPAÑA

- Concurso

FRANCE

- Sauvegarde
- Redressement judiciaire
- Liquidation judiciaire

IRELAND

- Compulsory winding-up by the court
- Bankruptcy
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent
- Winding-up in bankruptcy of partnerships
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution
- Company examinership

ITALIA

- Fallimento
- Concordato preventivo
- Liquidazione coatta amministrativa
- Amministrazione straordinaria

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου
- Πτώχευση κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process
- Juridiskās personas maksātspējas process
- Fiziskās personas maksātspējas process

LIETUVA

- Įmonės restruktūrizavimo byla
- Įmonės bankroto byla
- Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

- Faillite
- Gestion contrôlée
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif)
- Régime spécial de liquidation du notariat

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás
- Felszámolási eljárás

MALTA

- Xoljiment
- Amministrazzjoni
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri
- Stralċ mill-Qorti
- Falliment f'każ ta' negozjant

NEDERLAND

- Het faillissement
- De surséance van betaling
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren)
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren)
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren)
- Das Schuldenregulierungsverfahren
- Das Abschöpfungsverfahren
- Das Ausgleichsverfahren

POLSKA

- Postępowanie upadłościowe
- Postępowanie układowe
- Upadłość obejmująca likwidację
- Upadłość z możliwością zawarcia układu

PORTUGAL

- Processo de insolvência
- Processo de falência
- Processos especiais de recuperação de empresa, ou seja:
- Concordata
- Reconstituição empresarial
- Reestruturação financeira
- Gestão controlada

ROMÂNIA

- Procedura insolvenței
- Reorganizarea judiciară
- Procedura falimentului

SLOVENIJA

- Stečajni postopek
- Skrajšani stečajni postopek
- Postopek prisilne poravnave
- Prisilna poravnava v stečaju

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie
- Reštrukturalizačné konanie

SUOMI/FINLAND

- Konkursi/konkurs
- Yrityssaneeraus/företagssanering

SVERIGE

- Konkurs
- Företagsrekonstruktion

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court
 - Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)
 - Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court
 - Voluntary arrangements under insolvency legislation
 - Bankruptcy or sequestration".
-

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK B

Postępowania likwidacyjne, o których mowa w art. 2 lit. c)

BELGIË/BELGIQUE

- Het faillissement/La faillite
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren
- Das Insolvenzverfahren

EESTI

- Pankrotimenetus

ΕΛΛΑΣ

- Η πτώχευση
- Η ειδική εκκαθάριση

ESPAÑA

- Concurso

FRANCE

- Liquidation judiciaire

IRELAND

- Compulsory winding-up
- Bankruptcy
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent
- Winding-up in bankruptcy of partnerships
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

ITALIA

- Fallimento
- Concordato preventivo con cessione dei beni
- Liquidazione coatta amministrativa
- Amministrazione straordinaria con programma di cessione dei complessi aziendali
- Amministrazione straordinaria con programma di ristrutturazione di cui sia parte integrante un concordato con cessione dei beni

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές (με την επικύρωση του Δικαστηρίου)
- Πτώχευση
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

- Juridiskās personas maksātnespējas process
- Fiziskās personas maksātnespējas process

LIETUVA

- Įmonės bankroto byla
- Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka

LUXEMBOURG

- Faillite
- Régime spécial de liquidation du notariat

MAGYARORSZÁG

- Felszámolási eljárás

MALTA

- Stralċ volontarju
- Stralċ mill-Qorti
- Falliment inkluż il-hruġ ta' mandat ta' qbid mill-Kuratur f'każ ta' negozjant fallut

NEDERLAND

- Het faillissement
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren)

POLSKA

- Postępowanie upadłościowe
- Upadłość obejmująca likwidację

PORTUGAL

- Processo de insolvência
- Processo de falência

ROMÂNIA

- Procedura falimentului

SLOVENIJA

- Stečajni postopek
- Skrajšani stečajni postopek

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie

SUOMI/FINLAND

- Konkursi/konkurs

SVERIGE

- Konkurs

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court
 - Winding-up through administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court
 - Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)
 - Bankruptcy or sequestration."
-

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK C

Zarządcy, o których mowa w art. 2 lit. b)

BELGIË/BELGIQUE

- De curator/Le curateur
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes
- De vereffenaar/Le liquidateur
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик
- Временен синдик
- (Постоянен) синдик
- Служебен синдик

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce
- Předběžný insolvenční správce
- Oddělený insolvenční správce
- Zvláštní insolvenční správce
- Zástupce insolvenčního správce

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter
- Vergleichsverwalter
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)
- Verwalter
- Insolvenzverwalter
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)
- Treuhänder
- Vorläufiger Insolvenzverwalter

EESTI

- Pankrotihaldur
- Ajutine pankrotihaldur
- Usaldusisik

ΕΛΛΑΣ

- Ο σύνδικος
- Ο προσωρινός διαχειριστής. Η διοικούσα επιτροπή των πιστωτών
- Ο ειδικός εκκαθαριστής
- Ο επίτροπος

ESPAÑA

- Administradores concursales

FRANCE

- Mandataire judiciaire
- Liquidateur
- Administrateur judiciaire
- Commissaire à l'exécution du plan

IRELAND

- Liquidator
- Official Assignee
- Trustee in bankruptcy
- Provisional Liquidator
- Examiner

ITALIA

- Curatore
- Commissario giudiziale
- Commissario straordinario
- Commissario liquidatore
- Liquidatore giudiziale

ΚΥΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής
- Επίσημος Παραλήπτης
- Διαχειριστής της Πτώχευσης
- Εξεταστής

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators

LIETUVA

- Bankrutuojančių įmonių administratorius
- Restruktūrizuojamų įmonių administratorius

LUXEMBOURG

- Le curateur
- Le commissaire
- Le liquidateur
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat

MAGYARORSZÁG

- Vagyonfelügyelő
- Felszámoló

MALTA

- Amministratur Proviżorju
- Riċevitur Uffiċjali
- Stralċjarju

- Manager Specjali
- Kuraturi fkaż ta' proceduri ta' falliment

NEDERLAND

- De curator in het faillissement
- De bewindvoerder in de surséance van betaling
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

- Masseverwalter
- Sanierungsverwalter
- Ausgleichsverwalter
- Besonderer Verwalter
- Einstweiliger Verwalter
- Sachwalter
- Treuhänder
- Insolvenzgericht
- Konkursgericht

POLSKA

- Syndyk
- Nadzorca sądowy
- Zarządca

PORTUGAL

- Administrador da insolvência
- Gestor judicial
- Liquidatário judicial
- Comissão de credores

ROMÂNIA

- Practician în insolvență
- Administrator judiciar
- Lichidator

SLOVENIJA

- Upravitelj prisilne poravnave
- Stečajni upravitelj
- Sodišče, pristojno za postopek prisilne poravnave
- Sodišče, pristojno za stečajni postopek

SLOVENSKO

- Predbežný správca
- Správca

SUOMI/FINLAND

- Pesähoitaja/boförvaltare
- Selvittäjä/utredare

SVERIGE

- Förvaltare
- Rekonstruktör

UNITED KINGDOM

- Liquidator
 - Supervisor of a voluntary arrangement
 - Administrator
 - Official Receiver
 - Trustee
 - Provisional Liquidator
 - Judicial factor".
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 584/2011**z dnia 17 czerwca 2011 r.****zatwierdzające inne niż nieznaczące zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Grana Padano (AOP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 Komisja rozpatrzyła wniosek Włoch o zatwierdzenie zmian specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Grana Padano” zarejestrowanej na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96⁽²⁾.
- (2) Jako że proponowane zmiany nie są nieznaczące w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy tego rozporządzenia Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ wniosek o wprowadzenie zmian.
- (3) Za pośrednictwem władz szwajcarskich firma Chäs & Co Käsehandel GmbH, Inhaber Urs Reichen, Grubenstr 39, 8045 Zürich, Szwajcaria skierowała do Komisji oświad-

czenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006. Pismem z dnia 6 kwietnia 2010 r. Komisja wezwała zainteresowane strony do rozpoczęcia odpowiednich konsultacji.

- (4) Biorąc pod uwagę, że w terminie sześciu miesięcy osiągnięto porozumienie uwzględniające nieznaczące zmiany specyfikacji, Komisja musi podjąć decyzję.
- (5) W związku z powyższym należy zatwierdzić zmiany i opublikować zmieniony jednolity dokument,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się zmiany specyfikacji znajdujące się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia dotyczące nazwy wymienionej w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Stosuje się zmieniony jednolity dokument znajdujący się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.1.2006, s. 12.⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 21.6.1996, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. C 199 z 25.8.2009, s. 24.

ZAŁĄCZNIK I

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.3. Sery

WŁOCHY

Grana Padano (ChNP)

ZAŁĄCZNIK II

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„GRANA PADANO”

NR WE: IT-PDO-0217-0011-26.7.2006

ChOG () ChNP (X)

1. Nazwa

„GRANA PADANO”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Włochy

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego

3.1. Rodzaj produktu (załącznik III)

Klasa 1.3 – Sery

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1

Ser twardy, z masy gotowanej, wolno dojrzewający, wytwarzany przez cały rok i spożywany w formie tartej lub nie, produkowany z mleka surowego częściowo odtłuszczonego uzyskiwanego od krów, których podstawowym pożywieniem jest zielonka lub pasza konserwowana, i pochodzącego z dwóch udojów dziennych; dopuszcza się przetworzenie mleka z jednego udoju lub z mieszanki dwóch udojów. Ser ma kształt cylindryczny, z lekko wypukłym lub prawie płaskim bokiem i powierzchnią górną i dolną o lekko zawiniętych brzegach.

Średnica kręgu wynosi od 35 do 45 cm, wysokość brzegu od 18 do 25 cm w zależności od warunków technicznych produkcji.

Masa: od 24 do 40 kg; skórka: twarda, gładka, o grubości 4–8 mm.

Masa jest twarda, o strukturze delikatnie ziarnistej, pękająca promieniście, rozdzielając się na „łuski” i ma ledwie widoczne dziury. Zawartość tłuszczu w suchej masie wynosi co najmniej 32 %. Barwa skórki jest ciemna lub żółtożółtawa, naturalna, a barwa masy jest biała lub słomkowa. Masa ma wyraźny zapach i delikatny smak.

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)

Mleko krowie surowe, naturalny szczep serwatki, podpuszczka cielęca.

Mleko pochodzi od krów hodowanych na obszarze produkcji określonym w pkt 4.

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego)

Podstawowe pożywienie krów mlecznych stanowi zielonka lub pasza konserwowana, która jest podawana krowom w okresie laktacji lub w okresie zasuszenia i jałówkom mającym więcej niż 7 miesięcy.

Żywienie krów mlecznych opiera się na stosowaniu paszy uzyskanej z upraw własnych gospodarstwa lub położonych na obszarze produkcji sera objętego ChNP „GRANA PADANO”.

Dzienna racja żywnościowa musi składać się z ilości nie mniejszej niż 50 % suchej masy z pasz, w których stosunek zielonki do produktów paszowych w odniesieniu do suchej masy wynosi nie mniej niż 1.

Co najmniej 75 % suchej masy pasz w dziennej racji żywieniowej muszą stanowić produkty paszowe wyprodukowane na obszarze produkcji mleka.

Dopuszczalne produkty paszowe są wymienione w wykazie pozytywnym, który obejmuje:

- pasze: pasza świeża, siano, słoma, kiszonki (niedopuszczalne w przypadku produkcji sera typu „Trentingrana”);
- surowce przeznaczone do wytworzenia pasz dla bydła, podzielone według kategorii i dopuszczalne jako uzupełnienie zielonki: zboża i ich pochodne, nasiona oleiste i ich pochodne, bulwy, korzenie i ich produkty, susz paszowy suszony sztucznie, produkty pochodzące z produkcji cukru, nasiona roślin strączkowych, tłuszcze, minerały, dodatki.

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym

Produkcja i dojrzewanie muszą odbywać się na obszarze produkcji określonym w pkt 4.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.

Czynności tarcia i pakowania muszą odbywać się na obszarze produkcji określonym w pkt 4, ponieważ ser świeżo tartý jest produktem bardzo delikatnym i, aby zachować jego cechy organoleptyczne, konieczne jest niezwłoczne pakowanie w warunkach pozwalających na uniknięcie wysuszenia. Ponadto natychmiastowe umieszczenie w opakowaniu opatrzonym nazwą pochodzenia lepiej zapewnia autentyczność produktu tartego, który ze względu na swoją formę jest trudniej identyfikowalny w porównaniu z serem w formie całego kręgu, na którym znakowanie jest widoczne (co potwierdza również wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 20 maja 2003 r.).

Wykorzystanie resztek, pochodzących z krojenia i pakowania sera objętego ChNP „GRANA PADANO” w porcjach o zmiennej lub stałej wadze, blokach, kostkach, kawałkach itd. w przypadku produkcji „GRANA PADANO” tartego, jest dozwolone wyłącznie, jeżeli spełnione są następujące warunki: maksymalna procentowa zawartość skórki wynosi 18 %; należy zawsze zapewnić identyfikowalność całych kręgów sera objętego ChNP „GRANA PADANO”, z których pochodzą resztki; w przypadku późniejszego wykorzystania lub transportowania z jednego zakładu produkcyjnego do innego, przechowywane resztki muszą być podzielone według kodu i miesiąca produkcji; transport resztek jest dopuszczalny wyłącznie w obrębie tego samego zakładu produkcyjnego lub tej samej grupy przedsiębiorstw i wyłącznie w ramach obszaru pochodzenia. W związku z powyższym zabrania się sprzedaży resztek z przeznaczeniem na produkcję „GRANA PADANO” tartego.

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania

Oficjalny znak poświadczający spełnienie kryteriów, które uprawniają do stosowania chronionej nazwy pochodzenia „GRANA PADANO”, i który musi być umieszczany zarówno na całych kręgach sera, jak i na wszystkich opakowaniach sera objętego ChNP „GRANA PADANO” porcjowanego i tartego, składa się z rysunku w kształcie rombu, w którym widnieją słowa „GRANA” i „PADANO” napisane wielkimi literami. W górnym i dolnym rogu rombu, których wierzchołki są zaokrąglone, umieszczono odpowiednio litery „G” i „P”.

Formy znakujące, które odciskają na zimno znak towarowy na kręgach w momencie formowania, składają się z licznych rombów, w których na przemian wpisane są słowa „GRANA” i „PADANO” i które zawierają oznaczenia identyfikujące produkujący zakład serowarski i oznaczające miesiąc oraz rok produkcji.

Wyłącznie w przypadku sera objętego ChNP „GRANA PADANO” produkowanego w Autonomicznej Prowincji Trydent i pod warunkiem że do produkcji używa się mleka pochodzącego od krów żywnych zielonkami, które przez cały rok nie są uzupełniane jakiegokolwiek rodzaju kiszonkami, dopuszcza się zastosowanie specjalnych oznakowań przewidzianych dla typu „Trentingrana”, które składają się z linii rombów, przez które przebiega napis „TRENTINO”; w części środkowej między wystylizowanymi rysunkami gór widnieją słowa „TRENTINO” napisane w dwóch kierunkach.

Oznaczenie pochodzenia przez odciskanie formami znakującymi uzupełniane jest naniesieniem plakietki kazeinowej, na której umieszczony jest napis „GRANA PADANO”, rok produkcji i kod alfanumeryczny, identyfikujący w sposób jednoznaczny każdy krąg.

Ser „GRANA PADANO” dojrzewający przez co najmniej 20 miesięcy od uformowania na obszarze produkcji, może być określony jako „RISERVA” (zastrzeżony). Przynależność do kategorii „GRANA PADANO” RISERVA potwierdzana jest drugim znakiem nanoszonym na gorąco na brzegu kręgów na wniosek podmiotów uczestniczących we wprowadzaniu produktu na rynek, w taki sam sposób jak w przypadku nanoszenia znaku ChNP. Przedmiotowy znak składa się z okręgu, przez który przebiega napis „RISERVA”. W górnej części wpisane jest słowo „OLTRE” (ponad) i liczba „20”, a w dolnej części słowo „MESI” (miesiące).

W przypadku produktu pakowanego przewiduje się następujące dodatkowe kategorie wyrobu: „GRANA PADANO” OLTRE 16 MESI (Grana Padano dojrzewający ponad 16 miesięcy) oraz „GRANA PADANO” RISERVA (Grana Padano zastrzeżony).

Na opakowaniach zawierających ser należący do kategorii „GRANA PADANO” OLTRE 16 MESI, logo GRANA PADANO uzupełniane jest określeniem „OLTRE 16 MESI” umieszczonym w jednej linii między dwoma równoległymi pasami.

Na opakowaniach zawierających ser należący do kategorii „GRANA PADANO” RISERVA oprócz logo GRANA PADANO umieszcza się reprodukcję znaku „RISERVA” odciskanego na kręgach na gorąco.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego

Obszar produkcji i tarcia sera objętego ChNP „GRANA PADANO” to terytorium prowincji Alessandria, Asti, Biella, Cuneo, Novara, Turyn, Verbania, Vercelli, Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantua na lewym brzegu Padu, Mediolan, Monza, Pawia, Sondrio, Varese, Trydent, Padwa, Rovigo, Treviso, Wenecja, Werona, Vicenza, Bolonia na prawym brzegu Reno, Ferrara, Forlì Cesena, Piacenza, Rawenna i Rimini. Obszar produkcji obejmuje także następujące gminy w prowincji Bolzano: Anterivo, Lauregno, Proves, Senale-S. Felice i Trodena.

5. Związek z obszarem geograficznym

5.1. Specyfika obszaru geograficznego

Obszar produkcji sera objętego ChNP „GRANA PADANO” w dużej części pokrywa się z regionem Niziny Padańskiej, tj. obszaru geograficznego koryta rzeki Pad, który charakteryzuje się terenami galenowymi, aluwialnymi, rzeczno-lodowcowymi, równinnymi, bogatymi w wodę, jednymi z najżyźniejszych na świecie i najlepiej odpowiadających produkcji paszy.

Te cechy glebowe w połączeniu ze specyficznym mikroklimatem obszaru sprzyjają produkcji kukurydzy, która stanowi najważniejszą podstawową paszę krów mlecznych, od których uzyskiwane jest mleko przeznaczone do produkcji sera objętego ChNP „GRANA PADANO”. Kukurydza może stanowić aż do 50 % spożywanej substancji suchej.

Karczowanie i nawadnianie obszaru Niziny Padańskiej prowadzone począwszy od XI w., umożliwiły rozwój lokalnej hodowli bydła. Wynikająca stąd dostępność znacznych ilości mleka, które były nadmierne w porównaniu z zapotrzebowaniem ludności wiejskiej, stała się bodźcem do przetwarzania go w ser, który można przechowywać przez dłuższy okres. Również obecnie duża dostępność miejscowej paszy, przede wszystkim kukurydzy, związana z dostępnością dużej ilości wody, stanowi zasadniczy element dla utrzymania hodowli bydła i produkcji mleka.

5.2. Specyfika produktu

Specyfika sera objętego ChNP „GRANA PADANO” sprowadza się do następujących elementów:

- wymiarów i masy kręgu,
- szczególnych cech morfologicznych masy wynikających z technologii produkcji, która nadaje masie budowę ziarnistą, powodującą charakterystyczne rozpadanie się na „łuski”,
- barwy masy, białej lub słomkowej, delikatnego smaku i wyraźnego zapachu, wynikającego w dużej mierze ze stosowania kukurydzy woskowej w żywieniu krów,
- zawartości wody i tłuszczu zasadniczo zbliżonej do zawartości białka,
- wysokiego stopnia naturalnego rozpadu białek na peptony, peptydy i wolne aminokwasy,
- możliwości długiego dojrzewania, nawet ponad 20 miesięcy.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG)

Związek przyczynowy między produktem objętym ChNP „GRANA PADANO” a obszarem, z którego pochodzi, sprowadza się do następujących elementów:

- wysokiego potencjału wodnego Niziny Padańskiej i wynikającej stąd dostępności paszy, w tym przede wszystkim kukurydzy woskowej, z której wynikają szczególne cechy masy, takie jak biała lub słomkowa barwa, smak i zapach, określone w pkt 5.2,
- bezpośrednim skutkiem stosowania kiszonki kukurydzianej – lub kukurydzy woskowej – jest niższa zawartość w pożywieniu krów mlecznych związków barwnych, takich jak karoten, antocyjany i chlorofil, niż w przypadku żywienia zielonką z roślin gatunków paszowych lub różnymi rodzajami siana. Jest to w rzeczywistości bezpośredni skutek przechowywania kukurydzy w silosach,
- stosowania surowego mleka z późniejszym dodaniem w procesie przekształcania mleka w masę serową bakterii mlekowych typowych dla przedmiotowego obszaru,
- stosowania naturalnych szczepów serwatki, co tworzy nieprzerwany związek mikrobiologiczny z obszarem produkcji. Mleko, które przekształca się w serwatkę, czyli w naturalny zaczyn mleka, jest z jednej strony elementem łączącym obszar produkcji z procesem przekształcania mleka w masę serową, a z drugiej strony gwarantuje ciągły i stały dodatek bakterii mlekowych typowych dla obszaru pochodzenia, którym ser objęty ChNP „GRANA PADANO” zawdzięcza swoje podstawowe cechy szczególne.

Związek przyczynowy między cechami produktu a obszarem jego pochodzenia wyraża również osoba serowara, która od zawsze miała zasadnicze i fundamentalne znaczenie dla produkcji sera objętego ChNP „GRANA PADANO”.

Po dziś dzień przetwarzanie mleka w ser objęty ChNP „GRANA PADANO” powierza się w ręce serowarów, a nie technologów czy naukowców.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

Właściwe władze administracyjne wszczęły krajową procedurę sprzeciwu odnośnie do propozycji zmiany chronionej nazwy pochodzenia „Grana Padano”.

Skonsolidowany tekst specyfikacji produktu jest dostępny do wglądu:

— na następującej stronie internetowej:

<http://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/335>

lub

— bezpośrednio na stronie głównej ministerstwa (www.politicheagricole.it), po kliknięciu w zakładkę „Qualità e sicurezza” (na górze po prawej stronie ekranu), a następnie „Disciplinari di Produzione all’esame dell’UE (Reg CE 510/2006)” [specyfikacje w trakcie oceny przez UE (zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 510/2006)].

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 585/2011**z dnia 17 czerwca 2011 r.****ustanawiające tymczasowe nadzwyczajne środki wspierania sektora owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 191 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unijny rynek owoców i warzyw przechodzi obecnie bezprecedensowy kryzys na skutek śmiertelnych zakażeń enterokrwotocznymi szczepami *Escherichia coli* (*E. coli*) w Niemczech, które powiązano ze spożyciem niektórych świeżych owoców i warzyw. Kryzys rozpoczął się w dniu 26 maja 2011 r., kiedy to ukazały się doniesienia prasowe zawierające podejrzenia, jakoby źródłem zakażeń były ogórki.
- (2) Kilka państw członkowskich i państw trzecich zastosowało środki zapobiegawcze, a nagły spadek zaufania konsumentów wynikający z postrzeganego zagrożenia dla zdrowia publicznego spowodował bardzo poważne zakłócenia na unijnym rynku owoców i warzyw, w szczególności w odniesieniu do produkowanych w Unii ogórków, pomidorów, słodkiej papryki, cukinii i niektórych rodzajów sałaty i endywii.
- (3) Zważywszy na obecną i spodziewaną sytuację na rynku oraz na fakt, że rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, które w dniu 22 czerwca 2011 r. ma być zastąpione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw ⁽³⁾, nie określają szczegółowo odpowiednich instrumentów sektorowych do rozwiązywania konkretnych problemów pojawiających się w sektorze owoców i warzyw, konieczne jest przyjęcie, w trybie natychmiastowym i na ograniczony okres, środków nadzwyczajnych.
- (4) Ponieważ kryzys w sektorze owoców i warzyw dotyczy głównie ogórków, pomidorów, słodkiej papryki, cukinii i niektórych rodzajów sałaty i endywii, zakres nadzwyczajnych środków należy zatem ograniczyć do tych produktów.
- (5) Ze względu na specyficzny charakter sektora owoców i warzyw najlepszymi formami wspierania uznanych organizacji producentów owoców i warzyw są zarządzanie kryzysowe i zapobieganie sytuacjom kryzysowym, o których mowa w art. 103c ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (6) Unia powinna zapewnić dodatkowe wsparcie w odniesieniu do wycofywania z rynku, zielonych zbiorów i niezbiania ogórków, pomidorów, słodkiej papryki, cukinii i niektórych rodzajów sałaty i endywii. Uwzględniając poważne zakłócenia na rynku owoców i warzyw oraz stosunkowo niski poziom członkostwa w organizacjach producentów w niektórych państwach członkowskich, konieczne jest również przyznanie wsparcia Unii na rzecz tego rodzaju środków producentom owoców i warzyw, którzy nie są członkami uznanych organizacji producentów i którzy zawarli z uznaną organizacją producentów umowę w sprawie wycofania z rynku ogórków, pomidorów, słodkiej papryki, cukinii i niektórych rodzajów sałaty i endywii.
- (7) W celu zachowania jednolitości i uniknięcia nadmiernej rekompensaty należy określić na poziomie Unii najwyższe dopuszczalne poziomy wsparcia Unii na rzecz wycofania z rynku, zielonych zbiorów i niezbiania. W celu uwzględnienia szczególnego charakteru działań dotyczących niezbiania i zielonych zbiorów państwa członkowskie powinny zmienić podejście do wycofania z rynku z opartego na kilogramach na podejście oparte na powierzchni w hektarach, w oparciu o plony.
- (8) Organizacje producentów są głównymi podmiotami w sektorze owoców i warzyw, są więc najodpowiedniejszymi jednostkami, by gwarantować wypłatę pomocy Unii producentom, którzy nie są członkami uznanych organizacji producentów. Powinny one zapewniać wypłatę pomocy Unii producentom, którzy nie są członkami uznanych organizacji producentów, na podstawie zawartych z nimi umów. Jako że nie we wszystkich państwach członkowskich poziom zorganizowania rynku owoców i warzyw po stronie podaży jest jednaki, w uzasadnionych przypadkach należy umożliwić właściwym organom państw członkowskich bezpośrednią wypłatę pomocy dla producentów.
- (9) Dla utrzymania dyscypliny budżetowej konieczne jest ustanowienie pułapu wydatków, które mają być finansowane przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG), oraz stworzenie systemu powiadamiania i monitorowania, w ramach którego państwa członkowskie będą informować Komisję o swych działaniach dotyczących wycofania, zielonych zbiorów i niezbiania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

- (10) W celu ograniczenia negatywnych skutków w sektorze owoców i warzyw niniejsze rozporządzenie powinno obejmować okres rozpoczynający się w dniu 26 maja 2011 r. Z uwagi na pilną sytuację niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania.
- (11) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

1. W okresie od dnia 26 maja 2011 r. do dnia 30 czerwca 2011 r. przyznaje się nadzwyczajne wsparcie dla organizacji producentów, o których mowa w art. 122 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, oraz producentów, którzy nie są członkami tych organizacji, w odniesieniu do następujących produktów sektora owoców i warzyw, przeznaczonych do spożycia jako produkty świeże:

- a) pomidory objęte kodem CN 0702 00 00;
- b) sałaty objęte kodami CN 0705 11 00 i 0705 19 00; endywie o liściach karbowanych i endywie o liściach szerokolistnych (Batavian) objęte kodem CN 0705 29 00;
- c) ogórki objęte kodem CN 0707 00 05;
- d) słodkie papryki objęte kodem CN 0709 60 10;
- e) cukinie objęte kodem CN 0709 90 70.

2. Środki podjęte na mocy niniejszego rozporządzenia uznaje się za interwencje mające na celu stabilizację rynków rolnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Maksymalna kwota wsparcia

Ogółem wydatki Unii na cele niniejszego rozporządzenia nie przekraczają 210 000 000 EUR. Są one finansowane przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) i wykorzystywane jedynie w celu sfinansowania środków określonych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Stosowanie przepisów

O ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią wyraźnie inaczej, w odniesieniu do organizacji producentów i ich członków stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, a w odniesieniu do producentów, o których mowa w art. 5, wymienione przepisy stosuje się odpowiednio.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

Artykuł 4

Organizacje producentów

1. Jeżeli produkty, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, są wycofane w okresie, o którym mowa w wymienionym artykule, nie stosuje się do nich pułapu 5 %, o którym mowa w art. 80 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 oraz w art. 79 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011.

2. Niezbieranie, o którym mowa w art. 85 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 i art. 84 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, może być stosowane w odniesieniu do produktów i w okresie, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, nawet w przypadkach gdy z danego obszaru pozyskiwano produkcję w celach handlowych w trakcie normalnego cyklu produkcyjnego. W takich przypadkach kwoty rekompensaty, o których mowa w art. 86 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 i art. 85 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, zmniejsza się proporcjonalnie do części zebranych już zbiorów ustalonej na podstawie danych księgowych lub podatkowych odpowiedniej organizacji producentów.

3. W przypadkach gdy przeznaczenie wycofanych produktów jest inne niż bezpłatna dystrybucja, dopłata Unii do maksymalnych kwot określonych przez państwa członkowskie na podstawie art. 80 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 i art. 79 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 nie przekracza kwot określonych w części A załącznika I do niniejszego rozporządzenia. Przy bezpłatnej dystrybucji kwoty te podwaja się.

4. W okresie, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w odniesieniu do wydatków poniesionych na środki, o których mowa w niniejszym artykule ust. 1 i 2, nie stosuje się pułapu jednej trzeciej wydatków, o którym mowa w art. 103c ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ani pułapu zwiększenia kwoty funduszu operacyjnego o maksymalnie 25 %, o którym mowa w art. 67 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 i art. 66 ust. 3 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011.

5. Dodatkowego wsparcia Unii udziela się w odniesieniu do działań dotyczących wycofania z rynku, zielonych zbiorów i niezbierania stosowanych w odniesieniu do produktów i w okresie, o których mowa w art. 1 ust. 1. Wsparcie zielonych zbiorów obejmuje tylko produkty, które fizycznie znajdują się na polach i faktycznie zostają zebrane w ramach zielonych zbiorów.

Dodatkowego wsparcia Unii nie włącza się do programów operacyjnych organizacji producentów ani nie uwzględnia się przy obliczaniu pułapów wynoszących 4,1 % i 4,6 %, o których mowa w art. 103d ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Kwoty dodatkowego wsparcia Unii na rzecz wycofania z rynku określono w części B załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

W przypadku niezberania i zielonych zbiorów państwa członkowskie określają kwoty dodatkowego wsparcia Unii na hektar na poziomie nieprzekraczającym 90 % kwot określonych w części B załącznika I do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wycofania z rynku.

Dodatkowego wsparcia Unii udziela się, nawet jeśli organizacje producentów nie uwzględniły przedmiotowych działań w swych programach operacyjnych.

6. Wydatki poniesione na podstawie niniejszego artykułu stanowią część funduszy operacyjnych organizacji producentów. Artykuł 103b ust. 2 i art. 103d ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie stosuje się do dodatkowego wsparcia Unii, o którym mowa w niniejszym artykule ust. 5.

Artykuł 5

Producenci, którzy nie są członkami organizacji producentów

1. Producentom owoców i warzyw, którzy nie są członkami uznanej organizacji producentów (zwanym dalej „producentami spoza organizacji”), przyznaje się wsparcie Unii na przeprowadzanie działań związanych z wycofaniem z rynku, niezberaniem i zielonymi zbiorami w odniesieniu do produktów i w okresie, o których mowa w art. 1 ust. 1. W przypadku gdy organizacja producentów została zawieszona na podstawie art. 116 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 lub art. 114 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, do celów niniejszego rozporządzenia jej członków uznaje się za producentów spoza organizacji.

Wsparcie zielonych zbiorów obejmuje tylko produkty, które fizycznie znajdują się na polach i faktycznie zostają zebrane w ramach zielonych zbiorów.

2. W przypadku wycofywania z rynku producenci spoza organizacji zawierają umowę z uznaną organizacją producentów.

Wsparcie Unii wypłacane jest tym producentom przez organizację producentów, z którą zawarli taką umowę. Artykuł 4 ust. 5 akapit drugi i piąty oraz art. 4 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

3. Kwoty wsparcia, które jest udzielane na podstawie ust. 1, w sytuacji, o której mowa w ust. 2, to kwoty określone w części B załącznika I pomniejszone o kwoty, które odpowiadają kosztom faktycznie poniesionym przez organizację producentów przy wycofywaniu odnośnych produktów, zatrzymanym przez organizację producentów. Przedmiotowe koszty należy udokumentować, przedstawiając odpowiednie faktury. Do celów niniejszego rozporządzenia organizacje producentów przyjmują wszystkie uzasadnione wnioski producentów spoza organizacji.

4. W należycie uzasadnionych przypadkach, na przykład przy niskim stopniu zorganizowania producentów w zainteresowanym państwie członkowskim, oraz w niedyskryminacyjny sposób, państwa członkowskie mogą umożliwić producentom spoza organizacji zastąpienie zawarcia umowy, o której mowa w ust. 2, zgłoszeniem do właściwego organu danego państwa członkowskiego. Do przedmiotowego zgłoszenia stosuje się odpowiednio art. 79 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 lub art. 78 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011.

W takich przypadkach właściwy organ państwa członkowskiego wypłaca wsparcie Unii bezpośrednio producentom, na podstawie krajowego prawodawstwa. Kwoty wsparcia określono w załączniku I część B.

5. W przypadku działań dotyczących niezberania i zielonych zbiorów producenci spoza organizacji dokonują odpowiedniego powiadomienia właściwego organu danego państwa członkowskiego na podstawie przepisów szczegółowych, przyjętych przez dane państwo członkowskie na podstawie art. 86 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 lub art. 85 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011.

Kwoty wsparcia Unii na rzecz działań dotyczących niezberania i zielonych zbiorów określa się na podstawie art. 4 ust. 5 akapit czwarty.

Artykuł 6

Kontrola działań dotyczących wycofania, niezberania i zielonych zbiorów

1. Działania dotyczące wycofania, o których mowa w art. 4 i 5, podlegają kontrolom pierwszego szczebla na podstawie art. 110 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 i art. 108 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011. Kontrole te ograniczone są jednak do 10 % ilości produktów wycofanych z rynku.

W odniesieniu do działań dotyczących wycofania z rynku, o których mowa w art. 5 ust. 4, kontrole pierwszego szczebla obejmują 100 % ilości produktów wycofanych z rynku.

2. Działania dotyczące niezberania i zielonych zbiorów, o których mowa w art. 4 i 5, podlegają kontrolom i warunkom określonym w art. 112 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 i art. 110 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, z wyjątkiem kontroli dotyczących wymogu, by nie przeprowadzono już częściowych zbiorów. Kontrole te ograniczone są do 10 % obszarów produkcji, o których mowa w art. 4 ust. 2.

W odniesieniu do działań dotyczących niezberania i zielonych zbiorów, o których mowa w art. 5 ust. 5, kontrole obejmują 100 % obszarów produkcji.

Artykuł 7

Powiadomienia

1. Od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w każdą środę państwa członkowskie powiadamiają Komisję (do godz. 12.00 w południe czasu brukselskiego) o powiadomieniach otrzymanych w ciągu poprzedniego tygodnia od organizacji producentów i producentów spoza organizacji. Powiadomienia dotyczą działań przedsięwziętych do celów niniejszego rozporządzenia; obejmują ilości, powierzchnie i maksymalne wydatki Unii w odniesieniu do każdego z produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1.

Państwa członkowskie korzystają z modeli zawartych w załączniku II.

W dniu 22 czerwca 2011 r. państwa członkowskie przekazują Komisji informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, z wykorzystaniem modeli zawartych w załączniku II, w odniesieniu do działań dotyczących wycofania, niezberania lub zielonych zbiorów podjętych od dnia 26 maja 2011 r. do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Do dnia 18 lipca 2011 r. państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o łącznych ilościach wycofanych z rynku, łącznej powierzchni, której dotyczyło niezberanie lub zielone zbiory, oraz wnioski o ogólną kwotę wsparcia Unii odpowiadającą działaniom dotyczącym wycofania i niezberania.

Państwa członkowskie korzystają z modelu zawartego w załączniku III.

W odniesieniu do działań dotyczących wycofania, niezberania i zielonych zbiorów, które nie zostały zgłoszone zgodnie z niniejszym ustępem, nie przyznaje się wsparcia Unii.

3. W przypadku gdy wnioski o wsparcie Unii zgłoszone zgodnie z ust. 2 przekroczą maksymalną kwotę wsparcia, o której mowa w art. 2, Komisja, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, określa współczynnik przydziału do celów przyznania łącznej dostępnej kwoty wsparcia na podstawie otrzymanych wniosków. W przypadku gdy wnioski o wsparcie nie przekroczą maksymalnej kwoty wsparcia współczynnik przydziału ustalony będzie na 100 %.

Państwa członkowskie stosują współczynnik przydziału do wszystkich wniosków, o których mowa w art. 8.

Artykuł 8

Wnioski o przyznanie wsparcia Unii i jego wypłata

1. Organizacje producentów składają wnioski o wypłatę wsparcia Unii, o którym mowa w art. 4 ust. 5 i art. 5 ust. 2, do dnia 11 lipca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2011 r.

2. Na zasadzie odstępstwa od terminów ustalonych na podstawie art. 73 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 i art. 72 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 organizacje producentów składają wnioski o wypłatę ogólnej kwoty wsparcia Unii, o którym mowa w art. 4 ust. 1–4 niniejszego rozporządzenia na podstawie procedury, o której mowa w art. 73 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 i art. 72 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, do dnia 11 lipca 2011 r.

Nie stosuje się pułapu 80 % kwoty pomocy zatwierdzonej początkowo dla danego programu operacyjnego, o którym mowa w art. 73 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 i art. 72 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011.

3. W sytuacjach, o których mowa w art. 5 ust. 4 i 5, producenci spoza organizacji zgłaszają wnioski o wypłatę wsparcia Unii bezpośrednio do właściwych organów państw członkowskich do dnia 11 lipca 2011 r. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy do dnia 30 czerwca 2011 r.

4. Do wniosków o wsparcie Unii, o którym mowa w ust. 1, 2 i 3, dołącza się dokumentację dodatkową uzasadniającą kwotę wnioskowanego wsparcia Unii i pisemne oświadczenie, że w odniesieniu do działań kwalifikowalnych do wsparcia Unii na mocy niniejszego rozporządzenia wnioskodawca nie otrzymał żadnego podwójnego finansowania unijnego lub krajowego ani odszkodowania w ramach polisy ubezpieczeniowej.

5. Do czasu ustalenia współczynnika przydziału, o którym mowa w art. 7 ust. 3, właściwe organy państw członkowskich nie dokonują wypłat. Zapewniają one dokonanie wszystkich płatności do celów niniejszego rozporządzenia najpóźniej do dnia 15 października 2011 r.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

Maksymalne kwoty wkładu Unii na wsparcie wycofania z rynku, o którym mowa w art. 4 ust. 3

Produkty wymienione w art. 1 ust. 1	Maksymalne wsparcie (EUR/100 kg)
Sałaty, endywie o liściach karbowanych i endywie o liściach szerokolistnych	15,5
Ogórki	9,6
Słodka papryka	17,8
Cukinie	11,8

CZĘŚĆ B

Maksymalne kwoty dodatkowego wsparcia Unii na wycofanie z rynku, o którym mowa w art. 4 ust. 5

Produkty wymienione w art. 1 ust. 1	Maksymalne wsparcie (EUR/100 kg)
Pomidory	33,2
Sałaty, endywie o liściach karbowanych i endywie o liściach szerokolistnych	38,9
Ogórki	24,0
Słodka papryka	44,4
Cukinie	29,6

ZAŁĄCZNIK II

Modele do powiadamiania, o których mowa w art. 7 ust. 1

POWIADOMIENIE DOTYCZĄCE WYCOFANIA Z RYNKU

Państwo:

Data ⁽¹⁾:

Produkt ⁽²⁾	Organizacje producentów				Producenci spoza organizacji		Łącznie wsparcie UE w EUR
	Ilości, które zostaną wycofane (t)	Dodatkowe wsparcie UE w EUR (art. 4 ust. 5 niniejszego rozporządzenia)	Wsparcie funduszu operacyjnego UE w EUR (art. 80 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007/art. 79 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 543/2011) ⁽³⁾	Łącznie wsparcie UE w EUR	Ilości, które zostaną wycofane (t)	Dodatkowe wsparcie UE w EUR (art. 5 ust. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia)	
Ogórki							
Pomidory							
Sałata i endywia							
Słodka papryka							
Cukinia							
Łącznie							

⁽¹⁾ W odniesieniu do każdego tygodnia należy wypełnić oddzielny arkusz excel (dla państw członkowskich, które przesłały uprzednie powiadomienia, należy też przesłać powiadomienia niewypełnione w odniesieniu do tygodni, w których nie podejmowano działań).

⁽²⁾ Produkty wymienione w art. 1 ust. 1.

⁽³⁾ Przy obliczeniach należy uwzględnić tylko wkład Unii, np. w odniesieniu do pomidorów 3,6325 EUR/100 kg.

Poniższą tabelę należy wypełnić pierwszym dniem, którego dotyczy powiadomienie.

Maksymalne kwoty wsparcia ustalone przez państwa członkowskie na podstawie art. 80 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007/art. 79 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 543/2011:

	Wkład Unii (EUR/100 kg)	Wkład organizacji producentów (EUR/100 kg)
Ogórki		
Sałata i endywia		
Słodka papryka		
Cukinia		

POWIADOMIENIE DOTYCZĄCE ZIELONYCH ZBIORÓW/NIEZBIERANIA

Państwo:

Data ⁽¹⁾:

Produkt ⁽²⁾	Organizacje producentów				Producenci spoza organizacji		Łącznie wsparcie UE w EUR
	Powierzchnia (ha) ⁽³⁾	Wsparcie funduszu operacyjnego UE w EUR (art. 86 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007/art. 85 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011) ⁽⁴⁾	Dodatkowe wsparcie UE w EUR (art. 4 ust. 5 niniejszego rozporządzenia)	Łącznie wsparcie UE w EUR	Powierzchnia (ha) ⁽³⁾	Wsparcie UE w EUR (art. 5 ust. 5 niniejszego rozporządzenia)	
Ogórki							
Pomidory							
Sałata i endywia							
Słodka papryka							
Cukinia							
Łącznie							

⁽¹⁾ W odniesieniu do każdego tygodnia należy wypełnić oddzielny arkusz excel (dla państw członkowskich, które przesłały uprzednie powiadomienia, należy też przesłać powiadomienia niewypełnione w odniesieniu do tygodni, w których nie podejmowano działań).

⁽²⁾ Produkty wymienione w art. 1 ust. 1.

⁽³⁾ Jeżeli zebrano już produkcję w celach handlowych, należy wpisać liczbę, która odpowiada szacunkowi równoważnej powierzchni z produkcją.

⁽⁴⁾ Przy obliczeniach należy uwzględnić tylko wkład Unii.

Poniższą tabelę należy wypełnić pierwszego dnia, którego dotyczy powiadomienie.

Maksymalne kwoty wsparcia ustalone przez państwa członkowskie na podstawie art. 86 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007/art. 85 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011:

	Uprawiane na wolnym powietrzu		Uprawiane w szklarni	
	Wkład Unii (EUR/ha)	Wkład organizacji producentów (EUR/ha)	Wkład Unii (EUR/ha)	Wkład organizacji producentów
Pomidory				
Ogórki				
Sałata i endywia				
Słodka papryka				
Cukinia				

ZAŁĄCZNIK III

Modele do powiadamiania, o których mowa w art. 7 ust. 2

POWIADOMIENIE DOTYCZĄCE WYCOFANIA Z RYNKU

Państwo:

Okres:

od 26 maja do 30 czerwca 2011 r.

Produkt ⁽¹⁾	Organizacje producentów				Producenci spoza organizacji		Łącznie wsparcie UE w EUR
	Łącznie wycofane ilości (t)	Dodatkowe wsparcie UE w EUR (art. 4 ust. 5 niniejszego rozporządzenia a)	Wsparcie funduszu operacyjnego UE w EUR (art.80 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007/art. 79 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 543/2011) ⁽²⁾	Łącznie wsparcie UE w EUR	Łącznie wycofane ilości (t)	Dodatkowe wsparcie UE w EUR (art. 5 ust. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia)	
Ogórki							
Pomidory							
Sałata i endywia							
Słodka papryka							
Cukinia							
Łącznie							

⁽¹⁾ Produkty wymienione w art. 1 ust. 1.⁽²⁾ Przy obliczeniach należy uwzględnić tylko wkład Unii, np. w odniesieniu do pomidorów 3,6325 EUR/100 kg.

POWIADOMIENIE DOTYCZĄCE ZIELONYCH ZBIORÓW/NIEZBIERANIA

Państwo:

Okres:

od 26 maja do 30 czerwca 2011 r.

Produkt ⁽¹⁾	Organizacje producentów				Producenci spoza organizacji		Łącznie wsparcie UE w EUR
	Powierzchnia (ha) ⁽²⁾	Wsparcie funduszu operacyjnego UE w EUR (art. 86 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007/ art. 85 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011) ⁽²⁾	Dodatkowe wsparcie UE w EUR (art. 4 ust. 5 niniejszego rozporządzenia)	Łącznie wsparcie UE w EUR	Powierzchnia (ha) ⁽²⁾	Wsparcie UE w EUR (art. 5 ust. 5 niniejszego rozporządzenia)	
Ogórki							
Pomidory							
Sałata i endywia							

Produkt ⁽¹⁾	Organizacje producentów				Producenci spoza organizacji		Łącznie wsparcie UE w EUR
	Powierzchnia (ha) ⁽²⁾	Wsparcie funduszu operacyjnego UE w EUR (art. 86 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007/ art. 85 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 543/2011) ⁽³⁾	Dodatkowe wsparcie UE w EUR (art. 4 ust. 5 niniejszego rozporządzenia)	Łącznie wsparcie UE w EUR	Powierzchnia (ha) ⁽²⁾	Wsparcie UE w EUR (art. 5 ust. 5 niniejszego rozporządzenia)	
Słodka papryka							
Cukinia							
Łącznie							

⁽¹⁾ Produkty wymienione w art. 1 ust. 1.

⁽²⁾ Jeżeli zebrano już produkcję w celach handlowych, należy wpisać liczbę, która odpowiada szacunkowi równoważnej powierzchni z produkcją.

⁽³⁾ Przy obliczeniach należy uwzględnić tylko wkład Unii.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 586/2011**z dnia 17 czerwca 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 czerwca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	57,8
	MK	31,8
	TR	54,0
	ZZ	47,9
0707 00 05	TR	97,3
	ZZ	97,3
0709 90 70	TR	111,4
	ZZ	111,4
0805 50 10	AR	65,2
	BR	40,6
	TR	76,6
	ZA	100,1
	ZZ	70,6
0808 10 80	AR	90,6
	BR	79,3
	CL	84,5
	CN	80,6
	NZ	97,4
	UY	98,4
	ZA	85,5
	ZZ	88,0
0809 10 00	TR	158,2
	ZZ	158,2
0809 20 95	TR	385,5
	XS	175,4
	ZZ	280,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 587/2011**z dnia 17 czerwca 2011 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywózowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/2011**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2010/2011 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 570/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/2011 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 czerwca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.⁽³⁾ Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.⁽⁴⁾ Dz.U. L 158 z 16.6.2011, s. 31.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 18 czerwca 2011 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	47,19	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	47,19	0,75
1701 12 10 ⁽¹⁾	47,19	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	47,19	0,45
1701 91 00 ⁽²⁾	50,08	2,45
1701 99 10 ⁽²⁾	50,08	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	50,08	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,50	0,22

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 9 czerwca 2011 r.

w sprawie stosowania w Księstwie Liechtensteinu przepisów dorobku prawnego Schengen dotyczących systemu informacyjnego Schengen

(2011/352/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Protokół między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (zwany dalej „protokołem”) (1), który został podpisany w dniu 28 lutego 2008 r. (2) i wszedł w życie w dniu 7 kwietnia 2011 r., w szczególności jego art. 10 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 10 ust. 1 protokołu stanowi, że przepisy dorobku prawnego Schengen są stosowane przez Księstwo Liechtensteinu wyłącznie na podstawie stosownej decyzji, którą Rada przyjmie po upewnieniu się, że Księstwo Liechtensteinu spełnia warunki niezbędne do wprowadzania tego dorobku w życie.
- (2) Rada sprawdziła, czy Księstwo Liechtensteinu zapewnia odpowiednie poziomy ochrony danych, podejmując następujące kroki: Księstwu Liechtensteinu przekazano kompleksowy kwestionariusz, a udzielone przez nie odpowiedzi zarejestrowano; w Księstwie Liechtensteinu przeprowadzono także – zgodnie z obowiązującymi procedurami oceny Schengen przedstawionymi w decyzji Komitetu Wykonawczego z dnia 16 września 1998 r. ustanawiającej Stały Komitet ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen („SCH/Com-ex (98) 26 def.”) (3) (zwanej dalej „decyzją Komitetu Wykonawczego z 16 września 1998 r.”) – wizytacje sprawdzające i oceniające w zakresie ochrony danych.
- (3) W dniu 9 czerwca 2011 r. Rada stwierdziła, że Księstwo Liechtensteinu spełniło warunki w zakresie ochrony danych. Możliwe jest zatem ustalenie terminu, od którego można wobec niego stosować dorobek prawny Schengen dotyczący systemu informacyjnego Schengen (zwanego dalej „SIS”).

- (4) Wejście w życie niniejszej decyzji powinno pozwolić na przekazywanie rzeczywistych danych SIS do Księstwa Liechtensteinu. Faktyczne wykorzystanie tych danych powinno umożliwić Radzie – dzięki obowiązującym procedurom oceny Schengen przedstawionym w decyzji Komitetu Wykonawczego z 16 września 1998 r. – sprawdzenie, czy stosowanie przepisów dorobku prawnego Schengen dotyczących SIS jest w Księstwie Liechtensteinu prawidłowe. Po przeprowadzeniu tych ocen Rada powinna podjąć decyzję o zniesieniu kontroli na granicach wewnętrznych z Księstwem Liechtensteinu.
- (5) Umowa między Księstwem Liechtensteinu, Republiką Islandii i Królestwem Norwegii dotycząca wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku prawnego Schengen i dotycząca kryteriów i mechanizmów umożliwiających określenie państwa właściwego dla rozpatrzenia wniosku o udzielenie azylu złożonego w Liechtensteinie, Islandii lub Norwegii stanowi, że w zakresie wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku prawnego Schengen zaczyna ona obowiązywać w tym samym dniu, w którym zaczyna obowiązywać protokół.
- (6) Rada powinna podjąć osobną decyzję, w której wyznaczona zostanie data zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych. Do dnia określonego w tej decyzji należy wprowadzić pewne ograniczenia w korzystaniu z SIS,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Od dnia 19 lipca 2011 r. przepisy dorobku prawnego Schengen dotyczące SIS, o których mowa w załączniku I, mają zastosowanie do Księstwa Liechtensteinu w jego stosunkach z Królestwem Belgii, Republiką Bułgarii, Republiką Czeską, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Republiką Włoską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Republiką Węgierską, Maltą, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Portugalską, Rumunią, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką, Republiką Finlandii i Królestwem Szwecji.

(1) Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

(2) Decyzje Rady: 2008/261/WE (Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3) oraz 2008/262/WE (Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 5).

(3) Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 138.

2. Przepisy dorobku prawnego Schengen dotyczące SIS, o których mowa w załączniku II, mają, od dnia określonego w tych przepisach, zastosowanie do Księstwa Liechtensteinu w jego stosunkach z Królestwem Belgii, Republiką Bułgarii, Republiką Czeską, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Republiką Włoską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Republiką Węgierską, Maltą, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Portugalską, Rumunią, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką, Republiką Finlandii i Królestwem Szwecji.

3. Od dnia 9 czerwca 2011 r. Księstwo Liechtensteinu można przekazywać rzeczywiste dane SIS.

Od dnia 19 lipca 2011 r. Księstwo Liechtensteinu ma prawo wprowadzać dane do systemu SIS i wykorzystywać dane SIS, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Do dnia, w którym zniesione zostaną kontrole na granicach wewnętrznych z Księstwem Liechtensteinu, Księstwo Liechtensteinu:

a) nie jest zobowiązane do wydawania decyzji o odmowie wjazdu na swoje terytorium obywatelom państw trzecich, wobec których państwo członkowskie dokonało wpisu do SIS do celów odmowy wjazdu, ani nie jest zobowiązane do wydalania tych obywateli;

b) powstrzymuje się od wprowadzania danych objętych przepisami art. 96 Konwencji wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach ⁽¹⁾ (zwanej dalej „konwencją z Schengen”).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 9 czerwca 2011 r.

W imieniu Rady

PINTÉR S.

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz przepisów dorobku prawnego Schengen dotyczących systemu SIS, które mają mieć zastosowanie do Księstwa Liechtensteinu

1. W odniesieniu do postanowień konwencji z Schengen:
Artykuły 64 i 92–119 konwencji z Schengen.
2. W odniesieniu do decyzji i oświadczeń Komitetu Wykonawczego ustanowionej konwencją z Schengen dotyczących SIS:
 - a) decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 15 grudnia 1997 r. zmieniająca rozporządzenie finansowe w sprawie systemu C. SIS (SCH/Com-ex (97) 35) ⁽¹⁾;
 - b) — oświadczenie Komitetu Wykonawczego z dnia 18 kwietnia 1996 r. w sprawie definicji cudzoziemca (SCH/Com-ex (96) decl. 5) ⁽²⁾;
— oświadczenie Komitetu Wykonawczego z dnia 28 kwietnia 1999 r. w sprawie struktury SIS (SCH/Com-ex (99) decl. 2 rev.) ⁽³⁾.
3. W odniesieniu do innych instrumentów dotyczących SIS:
 - a) dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽⁴⁾ w zakresie, w jakim dyrektywa ta ma zastosowanie do przetwarzania danych w ramach SIS;
 - b) decyzja Rady 2000/265/WE z dnia 27 marca 2000 r. w sprawie ustanowienia rozporządzenia finansowego regulującego aspekty budżetowe zarządzania, przez zastępcę sekretarza generalnego Rady, umowami zawartymi przez niego, w imieniu niektórych państw członkowskich, dotyczącymi zainstalowania i funkcjonowania infrastruktury łączności dla środowiska Schengen, „Sisnet” ⁽⁵⁾;
 - c) podręcznik SIRENE ⁽⁶⁾;
 - d) rozporządzenie Rady (WE) nr 871/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczące wprowadzenia niektórych nowych funkcji systemu informacyjnego Schengen, włączając walkę z terroryzmem ⁽⁷⁾; oraz wszelkie kolejne decyzje w sprawie daty zastosowania tych funkcji;
 - e) decyzja Rady 2005/211/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. dotycząca wprowadzenia kilku nowych funkcji do systemu informacyjnego Schengen, w tym związanych z walką z terroryzmem ⁽⁸⁾, oraz wszelkie kolejne decyzje w sprawie daty zastosowania tych funkcji;
 - f) rozporządzenie (WE) nr 1160/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. zmieniające konwencję wykonawczą do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, w zakresie dostępu służb odpowiedzialnych w państwach członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów do systemu informacyjnego Schengen ⁽⁹⁾;
 - g) art. 5 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) ⁽¹⁰⁾ oraz przepisy jego tytułu II i załączniki do niego dotyczące systemu informacyjnego Schengen;
 - h) rozporządzenie Rady (WE) nr 1104/2008 z dnia 24 października 2008 r. w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽¹¹⁾;
 - i) decyzja Rady 2008/839/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽¹²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 444.

⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 458.

⁽³⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 459.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 85 z 6.4.2000, s. 12.

⁽⁶⁾ Części podręcznika SIRENE zostały opublikowane w Dz.U. C 38 z 17.2.2003, s. 1. Podręcznik został zmieniony decyzjami Komisji: 2006/757/WE (Dz.U. L 317 z 16.11.2006, s. 1) i 2006/758/WE (Dz.U. L 317 z 16.11.2006, s. 41).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 162 z 30.4.2004, s. 29.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 68 z 15.3.2005, s. 44.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 18.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 1.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 43.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz przepisów dorobku prawnego Schengen dotyczących systemu SIS, które mają mieć zastosowanie do Księstwa Liechtensteinu od daty określonej w tych przepisach

1. Rozporządzenie (WE) nr 1986/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dostępu służb odpowiedzialnych w państwach członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽¹⁾.
2. Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽²⁾.
3. Decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 17 czerwca 2011 r.

ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach środków stosowanych w stanach zagrożenia podjętych w celu zwalczania ptasiej grypy w Niemczech w 2007 r.

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 4161)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(2011/353/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

czony na koszty poniesione w związku ze zwalczaniem ptasiej grypy. Zgodnie z wymienioną decyzją wypłacono pierwszą transzę w wysokości 320 000,00 EUR.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 i 3,

(5) W dniach 13 maja i 25 lipca 2008 r. Niemcy złożyły oficjalny wniosek o zwrot określony w art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 349/2005. Dnia 9 lutego 2009 r. rozpoczęto audyt *ex ante*. Komisja przekazała Niemcom ostateczne wnioski pismem z dnia 20 września 2010 r. i potwierdziła je w piśmie z dnia 21 lutego 2011 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 75 rozporządzenia finansowego i art. 90 ust. 1 przepisów wykonawczych zaangażowanie wydatków z budżetu Unii powinno być poprzedzone decyzją w sprawie finansowania, ustalającą zasadnicze elementy działania obejmującego wydatki oraz przyjętą przez instytucję lub organ, któremu instytucja ta przekazuje uprawnienia.

(6) Wpłatę wkładu finansowego Unii należy uzależnić od rzeczywistego przeprowadzenia zaplanowanych działań i dostarczenia przez władze w ustalonym terminie wszelkich niezbędnych informacji.

(2) W decyzji 2009/470/WE ustalono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. W celu wsparcia jak najszybszego zwalczania ptasiej grypy Unia powinna wnieść wkład finansowy w wydatki kwalifikowalne poniesione przez państwa członkowskie. Artykuł 4 ust. 3 tiret pierwsze i drugie tej decyzji ustanawia zasady dotyczące wartości procentowej, którą należy zastosować do kosztów poniesionych przez państwa członkowskie.

(7) Władze Niemiec całkowicie wypełniły zobowiązania techniczne i administracyjne przewidziane w art. 4 ust. 1 decyzji 2009/470/WE i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

(3) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 349/2005⁽²⁾ ustanowiono zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG. Artykuł 3 wspomnianego rozporządzenia ustanawia zasady dotyczące kosztów kwalifikujących się do wsparcia finansowego Unii.

(8) W świetle powyższego należy teraz ustalić całkowitą kwotę wkładu finansowego Unii w wydatki kwalifikowalne poniesione w związku ze zwalczaniem ptasiej grypy w Niemczech w 2007 r.

(4) Decyzją Komisji 2008/441/WE z dnia 4 czerwca 2008 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczanego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu ptasiej grypy w Niemczech w 2007 r.⁽³⁾ przyznano Niemcom wkład finansowy Unii przeznac-

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Unii przeznaczony na wydatki związane ze zwalczaniem ptasiej grypy w Niemczech w 2007 r. zostaje ustalony na 1 141 550,98 EUR. Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 2

Saldo wkładu finansowego ustala się na 821 550,98 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 156 z 14.6.2008, s. 14.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2011 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 17 czerwca 2011 r.

zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę GHB614 (BCS-GHØØ2-5), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 4177)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/354/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 18 stycznia 2008 r. przedsiębiorstwo Bayer CropScience AG zwróciło się, zgodnie z art. 5 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, do właściwego organu Niderlandów z wnioskiem o wprowadzenie do obrotu żywności, składników żywności i paszy zawierających zmodyfikowaną genetycznie bawełnę GHB614, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych („wniosek”).

(2) Wniosek odnosi się również do wprowadzenia do obrotu produktów innych niż żywność i pasza, zawierających bawełnę GHB614 lub z niej się składających, do takich samych zastosowań jak każda inna bawełna, z wyjątkiem uprawy. Dlatego też do wniosku, zgodnie z art. 5 ust. 5 i art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, załączono dane i informacje wymagane na podstawie załączników III i IV do dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG⁽²⁾, a także informacje i wnioski dotyczące oceny ryzyka przeprowadzonej według zasad określonych w załączniku II do dyrektywy 2001/18/WE. Wniosek zawiera również plan monitorowania skutków dla środowiska zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.

(3) W dniu 10 marca 2009 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) wydał pozytywną opinię zgodnie z art. 6 i 18 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Uznał on, że pod względem potencjalnego wpływu na zdrowie ludzi i zwierząt lub na środowisko bawełna GHB614 jest równie bezpieczna jak jej niemodyfikowany genetycznie odpowiednik. W związku z tym Urząd stwierdził, że jest mało prawdopodobne, by wprowadzenie do obrotu produktów zawierających bawełnę GHB614, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych zgodnie z opisem we wniosku („produkty”), miało negatywny wpływ na zdrowie ludzi lub zwierząt lub na środowisko w kontekście zamierzonych zastosowań tych produktów⁽³⁾. W swojej opinii EFSA rozpatrzył wszystkie szczegółowe pytania i wątpliwości zgłaszane przez państwa członkowskie w ramach konsultacji z właściwymi organami krajowymi, przewidzianych w art. 6 ust. 4 i art. 18 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia.

(4) W szczególności Urząd stwierdził, że bawełna GHB614 jest równoważna pod względem składu i właściwości agronomicznych z jej niemodyfikowanymi genetycznie odpowiednikami i innymi tradycyjnymi odmianami bawełny, z wyjątkiem wprowadzonego genu, oraz że jej charakterystyka molekularna nie wykazuje niepożądanych skutków modyfikacji genetycznej, a także że w związku z tym nie są potrzebne dalsze badania w zakresie bezpieczeństwa zwierząt na całych środkach żywnościowych/paszowych (np. 90-dniowe badanie toksyczności u szczurów).

(5) W swojej opinii EFSA uznał również złożony przez wnioskodawcę plan monitorowania skutków dla środowiska, obejmujący plan ogólnego nadzoru, za zgodny z zamierzonym wykorzystaniem produktów. Ze względu na właściwości fizyczne nasion bawełny i metody transportu Urząd zalecił jednak wprowadzenie, w ramach ogólnego nadzoru, środków szczegółowych służących aktywnemu monitorowaniu występowania zdziczałych roślin bawełny na obszarach, na których prawdopodobne jest wysypanie się nasion i rozwój roślin.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

⁽³⁾ <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2006-020>.

- (6) W celu dokładniejszego opisanego wymogów monitorowania oraz zapewnienia zgodności z zaleceniem EFSA wnioskodawca wprowadził zmiany do przedstawionego planu monitorowania. Wprowadzono szczególne środki służące ograniczeniu strat i wysypywania się nasion oraz zwalczaniu powstawania przypadkowych populacji roślin bawełny.
- (7) W związku z powyższym należy wydać zezwolenie na wspomniane produkty.
- (8) Każdemu organizmowi zmodyfikowanemu genetycznie należy przypisać niepowtarzalny identyfikator zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 65/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającym system ustanawiania oraz przypisywania niepowtarzalnych identyfikatorów organizmom zmodyfikowanym genetycznie ⁽¹⁾.
- (9) Według opinii EFSA nie są konieczne żadne szczególne wymagania dotyczące etykietowania żywności, składników żywności i paszy zawierających bawełnę GHB614, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, inne niż wymogi ustanowione w art. 13 ust. 1 i w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Aby jednak zapewnić wykorzystanie produktów w granicach zezwolenia przewidzianego w niniejszej decyzji, etykiety paszy zawierającej organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składającej się z nich oraz etykiety produktów innych niż żywność i pasza zawierające organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składające się z nich, w odniesieniu do których złożono wnioski o zezwolenie, powinny zostać uzupełnione o wyraźne wskazanie, że danych produktów nie wolno stosować do celów uprawy.
- (10) W art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE ⁽²⁾ określono wymogi dotyczące etykietowania produktów zawierających organizmy zmodyfikowane genetycznie lub z nich się składających. Wymogi dotyczące możliwości śledzenia produktów zawierających organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składających się z nich zawarto w art. 4 ust. 1–5, natomiast wymogi dotyczące możliwości śledzenia żywności i paszy wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie ustanowiono w art. 5 tego rozporządzenia.
- (11) Posiadacz zezwolenia powinien przedkładać coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania skutków dla środowiska. Wyniki te należy przedstawiać zgodnie z decyzją Komisji 2009/770/WE z dnia 13 października 2009 r. ustanawiającą standardowe formaty sprawozdań na potrzeby przedstawiania wyników monitorowania zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie jako produktów lub w ich składzie w celu wprowadzania do obrotu, na mocy dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾. Opinia wydana przez EFSA nie uzasadnia nałożenia szczególnych warunków lub ograniczeń na wprowadzanie do obrotu lub szczególnych warunków lub ograniczeń dotyczących wykorzystania produktu i obchodzenia się z nim, w tym wymagań monitorowania po wprowadzeniu do obrotu z przeznaczeniem na żywność i paszę, czy też szczególnych warunków dotyczących ochrony poszczególnych ekosystemów/środowiska naturalnego lub poszczególnych obszarów geograficznych, przewidzianych w art. 6 ust. 5 lit. e) oraz art. 18 ust. 5 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (12) Wszelkie istotne informacje dotyczące zezwolenia na te produkty powinny zostać wprowadzone do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003.
- (13) O niniejszej decyzji należy powiadomić strony Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 15 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych ⁽⁴⁾.
- (14) Przeprowadzono konsultacje z wnioskodawcą w sprawie środków przewidzianych w niniejszej decyzji.
- (15) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w terminie ustalonym przez przewodniczącego komitetu i dlatego Komisja przedłożyła Radzie wniosek dotyczący tych środków. Ponieważ na posiedzeniu w dniu 17 marca 2011 r. Rada nie podjęła kwalifikowaną większością głosów decyzji za przyjęciem lub odrzuceniem wniosku, oraz zaznaczyła, że jej prace nad tą sprawą zostały zakończone, przyjęcie tych środków spoczywa na Komisji.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Organizm zmodyfikowany genetycznie i niepowtarzalny identyfikator

Genetycznie zmodyfikowana bawełna (*Gossypium hirsutum*) GHB614, określona w lit. b) załącznika do niniejszej decyzji, otrzymuje niepowtarzalny identyfikator BCS-GHØØ2-5, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 65/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. L 10 z 16.1.2004, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 275 z 21.10.2009, s. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 287 z 5.11.2003, s. 1.

Artykuł 2**Zezwolenie**

Niniejszym udziela się zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, dla celów art. 4 ust. 2 i art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji, następujących produktów:

- a) żywności i składników żywności zawierających bawełnę BCS-GHØØ2-5, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;
- b) paszy zawierającej bawełnę BCS-GHØØ2-5, składającej się z niej lub z niej wyprodukowanej;
- c) produktów innych niż żywność i pasza, zawierających bawełnę BCS-GHØØ2-5 lub składających się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna bawełna, z wyjątkiem uprawy.

Artykuł 3**Etykietowanie**

1. Zgodnie z wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „bawełna”.

2. Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i lit. c), zawierających bawełnę BCS-GHØØ2-5 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

Artykuł 4**Monitorowanie skutków dla środowiska**

1. Posiadacz zezwolenia zapewnia wprowadzenie i realizację planu monitorowania skutków dla środowiska, określonego w lit. h) załącznika.

2. Posiadacz zezwolenia składa Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania zgodnie z decyzją 2009/770/WE.

Artykuł 5**Rejestr wspólnotowy**

Informacje zawarte w załączniku do niniejszej decyzji wprowadza się do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 6**Posiadacz zezwolenia**

Posiadaczem zezwolenia jest przedsiębiorstwo Bayer CropScience AG.

Artykuł 7**Okres ważności**

Niniejszą decyzję stosuje się przez okres 10 lat od daty jej notyfikacji.

Artykuł 8**Adresat**

Niniejsza decyzja skierowana jest do przedsiębiorstwa Bayer CropScience AG, Alfred-Nobel-Strasse 50, 40789 Monheim am Rhein, NIEMCY.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

a) **Wnioskodawca i posiadacz zezwolenia**

Nazwa: Bayer CropScience AG

Adres: Alfred-Nobel-Strasse 50, 40789 Monheim am Rhein, NIEMCY

b) **Opis i specyfikacja produktów**

1. Żywność i składniki żywności zawierające bawełnę BCS-GHØØ2-5, składające się z niej lub z niej wyprodukowane.
2. Pasza zawierająca bawełnę BCS-GHØØ2-5, składająca się z niej lub z niej wyprodukowana.
3. Produkty inne niż żywność i pasza, zawierające bawełnę BCS-GHØØ2-5 lub składające się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna bawełna, z wyjątkiem uprawy.

U genetycznie zmodyfikowanej bawełny BCS-GHØØ2-5 (*Gossypium hirsutum*), zgodnej z opisem we wniosku, następuje synteza białka 2mEPSPS nadającego tolerancję na herbicyd glifosat.

c) **Etykietowanie**

1. Zgodnie ze szczegółowymi wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „bawełna”.
2. Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i lit. c) niniejszej decyzji, zawierających bawełnę BCS-GHØØ2-5 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

d) **Metoda wykrywania:**

- specyficzna dla danej modyfikacji technika ilościowego oznaczania bawełny BCS-GHØØ2-5 metodą PCR w czasie rzeczywistym,
- zwalidowana na nasionach przez wspólnotowe laboratorium referencyjne ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, opublikowana pod adresem: <http://gmo-crl.jrc.ec.europa.eu/statusofdossthtm>,
- materiały referencyjne: AOCS 1108-A i 0306-A dostępny za pośrednictwem strony internetowej American Oil Chemists Society (AOCS) pod adresem: <http://www.aocs.org/tech/crm/>.

e) **Niepowtarzalny identyfikator**

BCS-GHØØ2-5

f) **Informacje wymagane zgodnie z załącznikiem II do Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej**

System Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, ID: zob. [do uzupełnienia po powiadomieniu o decyzji].

g) **Warunki lub ograniczenia dotyczące wprowadzania produktów do obrotu, ich stosowania lub obchodzenia się z nimi**

Brak.

h) **Plan monitorowania**

Plan monitorowania skutków dla środowiska, zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.

[Odsyłacz: plan opublikowany w Internecie]

i) **Wymogi dotyczące monitorowania stosowania żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi po jej wprowadzeniu do obrotu**

Brak.

Uwaga: z czasem odsyłacze do odpowiednich dokumentów mogą wymagać aktualizacji. Zmiany te udostępnia się publicznie w postaci aktualizacji wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy.

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 584/2011 z dnia 17 czerwca 2011 r. zatwierdzające inne niż nieznaczne zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Grana Padano (AOP)]** 65

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 585/2011 z dnia 17 czerwca 2011 r. ustanawiające tymczasowe nadzwyczajne środki wspierania sektora owoców i warzyw** 71

- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 586/2011 z dnia 17 czerwca 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ... 80

- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 587/2011 z dnia 17 czerwca 2011 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/2011 82

DECYZJE

2011/352/UE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie stosowania w Księstwie Liechtensteinu przepisów dorobku prawnego Schengen dotyczących systemu informacyjnego Schengen** 84

2011/353/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 17 czerwca 2011 r. ustanawiająca wkład finansowy Unii w wydatki poniesione w ramach środków stosowanych w stanach zagrożenia podjętych w celu zwalczania ptasiej grypy w Niemczech w 2007 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 4161)** 88

2011/354/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 17 czerwca 2011 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną bawełnę GHB614 (BCS-GHØØ2-5), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 4177) ⁽¹⁾** 90

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

